உ

கணபதிதுணை.

வடமொழி தென்மொழிக் கடனிலைகண்ட

யாழ்ப்பாணம் - நீர்வேலி

ஸ்ரீ. சிவ. சங்கரபண்டிதர்

இயற்றிய

கிறிஸ்துமதகண்டனம்.

அவரதுபுத்திரர்

சிவ. சங். சிவப்பிரகாசபண்டிதர்

அநுமதியின்படி

யாழ்ப்பாணம் - சுன்னாகம்

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வியவஹாரசாங்கிணியச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷு ௵ தைமீ

1882.

உ

கணபதி துணை.

வடமொழி தென்மொழிக் கடல்நிலைகண்ட

யாழ்ப்பாணம் - நீர்வேலி

ஸ்ரீ. சிவ. சங்கரபண்டிதர்

இயற்றிய

கிறிஸ்துமதகண்டனம்.

அவரது புத்திரர்

சிவ. சங். சிவப்பிரகாசபண்டிதர்

அநுமதியின்படி

யாழ்ப்பாணம் - சுன்னுகம்

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வியவஹாரதரங்கிணியச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷு-ளு தைமீ

1882.

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக் கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறி புகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச் சேரவாருஞ்செகத்தீரோ.

சிறப்புக்கவிகள்.

சித்தாந்த சிவசமயத் தெண்டிரைநீ ருண்டெழுந்து தேசந் தோறும்
வித்தார மாகவதன் றத்துவதா ரைகள்பொழிந்து வேண்டார் வாதம்
இத்தாலத் திடித்தெரித்துத் திரிந்தசிவ சங்கரபண் டிதவிண் டார்த்துக்
கர்த்தாயே சல்லரெனுங் கிறிஸ்துமத கண்டனமின் கான்ற தன்றே.

வீட்டுவழி யன்று விவில்யமென்று சங்கரவேள்
காட்டுங் கிறிஸ்துமத கண்டனத்தை—நாட்டில்
அமரவச்சி விட்டா னவன்மரபிற் சுன்னைக்
குமரசாமிப் புலவர் கோன்.

சென்னபட்டணம் விஷு௵ தைப்பூசம்.	யாழ்ப்பாணம், சி. வை. தா.

திருமருவு சைவநற் சுருதியொரு காலமுந் தெரிசனஞ் செய்து மறியாச், சிறியசில சிதடருறு திரிபறிவி னுலெழுது தெளிவிறுன் மார்க்கநூலாந், தீயவிவி லியமதுவை நேயமுட னுட்கொண்டு சித்தமயல் பூண்டதீயர், தெருவினொடு சந்திவழி மருவிநெளி யாத்தமது தேசிலஞ் ஞானமதமே

கருமருவு பவமழித் துரியபர மண்டலங் காட்டுமெனல் கேட்டு நம்மூர்க், கயவரொரு சிலரதனை மெய்யெனு மையலுறு சலகவிழி யார்களோடு, கைத்துவரு மத்தமிதின் மிக்கவழி தக்கதிக் காசினியின் வேறுமுளதோ, காணென்ப ரவருண்மை காணக் கிறிஸ்துமத கண்டனம தொன்றுசெய்தான்

மருமருவு மலர்வாவி வயல்சோலை செறியீழ மன்னும்யாழ்ப் பாணநீர்வை, வாழ்ந்தவன் றென்மொழியொ டாழ்ந்தவட கடலுண்டு வருஷித்த சற்ப்ரசங்கன், மாறிலாச் சைவப்ர காசசபை நேசருள் வந்தவக் ராசனத்தன், வடநூல்க ளிலகுவிற் படியா ருணர்ந்துகொள வாய்த்தபல நூல்கள்செய்தோன்

தருமருவு சுரர்பதியொ டரியயனு மணுகரிய தனிமுத்தி யுதவு சுத்த, சைவசித் தாந்தசாத் திரசார முட்கொண்ட சைவப்ர காச ணமுதற், றக்கபல நூல்செய்து மிக்கபுகழ் பெற்றவன் சற்குருத் தலைவனென்றே, சகமெலாந் துதிசெயுந் தகையசங் கரபண்டி தன் பகைப் புலவரோறே.

ஊரொழு,

சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை.

எண்டிசையுஞ் சிவசமய நெறிவ ழாம
விகல்விளைக்குங் கிறிஸ்துமத விருளை ஞான
மண்டியபே ரொளியதனு லொருங்கு மாய்த்து
வருகவென விடுத்திட்டான் வலிசேர் தண்ட
கண்டனத்தை வடதென்னூற் கடலை நீந்திக்
கருதரிய சிவஞானங் கண்ட நீர்வைப்
பண்டிதனுஞ் சங்கரமெய்ப் பெயரோன் பூவிற்
பாதிரிக டியங்கியுளம் பதைக்க மன்னே.

யாழ்ப்பாணம், கொக்குவில்,

குகதாசர் - சபாரத்தினபிள்ளை.

முத்துக் குமார கவிராச சேகரன் மொய்யமரிற்
றத்தித் தடக்குண்டு நாவலர் தாவச் சவிமடிந்து
சித்தங் கெடவுட ருமோத ரேந்த்ரன் சிதைத்தலையின்
செத்துக் கிடக்குதுபார் சிவசங்கரன் றெம்முனைக்கே.

சைவவான்றடித்தமெய்ஞ்ஞானக்கும்மியும்
சைவதூஷணபரிகாரச்சத்தமும்
சைவமெய்ம்மகத்துவதாளையுந்தெறச்
சைவமாருதமெனத்தாவுங்கண்டனம்.

மன்னார்குடி விஷ்ணுஹிப் தைவமீ } மதுரை - சதாவதானம், சொ. மு. இராமசாமிச்செட்டியார்.

பாதிரிகள் போதனைகள் பற்றுவலி யற்றழியக்
காதுங்கி றிஸ்துமத கண்டனநூல்—ஓதினான்
சீர்தங் கரனடிதன் சிந்தைமற வானீர்வை
சார்சங் கரபண்டி தன்.

முத்துக் குமார கவிராச னஞ்சின் மொழியினெஞ்சிச்
சத்துக் கொளுநா வலரினற் ஸ்ரீதாமோதரம்பிள்ளையிற்
புத்திக் குகதாசனில் வல்லைப் போதகனிற் புரண்ட
கத்துக் கிறிஸ்து மதங்கெட்ட தாவியிக் கண்டனத்தே.

கோப்பாய்,
வித்வான்-சபாபதிப்பிள்ளை.

நீதியில் பாதிரி மார்மத நீடுலை கிற்ப்ரசண்ட
வாதத்தின் மீதிரி பூளைய தென்ன மறிந்துலைய
ஏதியின் மோதிடு கண்டன மொன்றை யினிதுசெய்தான்
ஓதியின் மேதகு சங்கர பண்டித வொண்குருவே.

ஆவரங்கால்,
சி. குமாரவேற்செட்டியார்.

சீர்ப்பட்ட தெய்வ மறையாக மங்களின் றீம்பொருடன்
நாப்பட் டெழுஞ்சிவ சங்கர பண்டித நாயகன்சொற்
பாற்பட்டு வந்த கிறிஸ்து மதகண்டனப் பகுவாய்
வாய்ப்பட்டும் வாழ்வதுண்டோ பைபிள்காணினி வையகத்தே.

சென்னபட்டணம்,
சி. தா. அமிர்தலிங்கம்பிள்ளை.

சூசிபத்திரம்.

கிறிஸ்துமத கண்டனம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நீர்கிளர் செஞ்சடை நின்மலக் கொழுந்தும்
வார்கிளர் பயோதர மாதுமையாளும்
வதியுங் கோண மாமலை யுடனே
துதிபெறுங் கேதீச் சுரமு மமர்ந்து
விளங்கும் பெருமை விரவிய வீழ
வளங்கொளுந் தேய மருவும்யாழ்ப் பாணத
தோங்குநற் சுன்னையி லுயர்குடிப் பிறப்புந்
தேங்கிய செல்வச் சிறப்பும் வாய்ந்த
சிவகுரு நாதன் செய்தவ வண்மை
புவிமிசை காட்டப் புத்திர னாகி
வந்தவ தரித்தோன் மலர்க்கணை யில்லாச்
சுந்தர மதனெனத் துலங்குபொன் மேனியன்
புத்துணாக் கவிமழை பொழியும் விதுர
முத்துக் குமார முகில்வரு மரபினன்
நீறுமெய்க் கண்டிகை நிலவுற வணிந்து
தேறுமெய்ஞ் ஞானச் செல்வம் பெற்றுச்
சிவனடித் தாமரை சிந்தையு ளிருத்தி
அவமிலா தர்ச்சனை யாற்றிடும் பெரியோன்
ஆரியந் திராவிட மாமிரு மொழியினு
நேரிலா வறிவு நிரம்பப் பெறுதலின்
நையா யிகனே நவில்பௌ ராணிகன்
வையா கரணன் மகாகம விதுரன்
அதிகாம் பீரி யைதி காசிகன்
விதிவிலக் குணாக்கும் மிருதி விசக்ஷணன்
எனவே புலவ ரியம்பிட நின்றோன்
மனையறத் துரிமை மன்னிநீர் வேலிப்
பதியுறை தந்து விதிமுறை யொழுகியோன்
வாதிக ளோடவு நீதிக ணீடவும்

பூரண சிவாகமப் பொருளினை யேபிர
சாரணஞ் செய்யுஞ் சைவ சிகாமணி
ஆரிய பாடையிற் பாலிய பாடஞ்
சீரிய லக்கண சாரசங் கிரகம்
முதலிய நூல்கண் முறைப்படைச் செய்தோன்
இதமுறு நல்லோ ரியம்புசித் தாந்த
சாரா வலியிற் றயங்கிடு ஞான
நேரிலாப் பாத நிலவுறும் வண்ணம்
இகழ்தற் கரிய லாகவ டீகையும்
புகழ்சிவ ஞான போதந் தனக்குச்
சிற்றுரை தமிழிலுந் திகழ்பிரா சாத
சட்சுலோ கிக்குத் தமிழ்வியாக் கியையும்
அகநிர் ணயமென வறையு நூற்குப்
புகழ்பெறுந் தமிழிற் புகல்வியாக் கியையும்
போற்றும் பெருஞ்சிவ பூசையந் தாதிக்
கேற்றதோர் விருத்தி யெனப்படு முரையும்
சைவத் துண்மை தனைமுறை விளக்குஞ்
சைவப் பிரகா சனமுந் தந்தோன்
தன்னெப் பில்லான் சங்கர பண்டிதன்
என்னுந் திருப்பெய ரெய்திய பாவலன்
மெய்ந்நூ லென்பது விவிலிய மற்றைய
பொய்ந்நூ லென்று புகலு மநாரியர்
செய்யுந் தூஷணச் செருக்கு நீங்கிப்
பொய்யுரை தமதெனப் புந்தியி லுணரவும்
ஆயவர் சாலத் தமிழ்ந்திய் சில்லோர்
தூயநல் லறிவுச் சுடரினைப் பெற்று
விவிலியக் குற்றம் விளங்குறக் கற்றுப்
பற்றங் கதனின் முற்று மற்றே
உண்மை தேறவு முரைத்தனன்
மண்மிசைக் கிறிஸ்து மதகண் டனமே.

ஷை பண்டிதரது பிதுருபகிரீதௌகித்திரன்.

சுன்னாகம், அ. குமாரசாமிப்பிள்ளை.

உ

சிவமயம்.

கிறிஸ்துமதகண்டனம்.

பரசிவோ விஜயதே.

நாமார்க்குங் குடியல்லோ நமனையஞ்சோ
நரகத்தி லிடர்ப்படோ நடலையில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோமல்லோ
மின்பமே யெந்நாளுந் துன்பமில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மைத்தான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர்காதிற்
கோமாற்கே நாமென்று மீளாவாளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச் சேவடியிணையே குறுகினோமே.

உபோற்காதம்.

சைவசமயிகளாகிய நாமெல்லாஞ் சிவபெருமானையே மெய்யன்போடு வணங்குவேம். அவரே எல்லா உயிர்களுக்கும் போகமோக்ஷங்களைக் கொடுத் தருள்செய்பவர்.

அசற் சமயிகளாகிய கிறிஸ்தவர்கள் இக்காலத்திலே நமது சைவசமயிகளைத் தம்மதத்திற் புகுவிக்க முயன்று, கோட்டங்கள்தோறும் பள்ளிக்கூடங்களைத் தாபித்துத், தம்முடைய துன்மார்க்கநூலாகிய விவிலிய நூலையே சிறுவர்களுக்குப் பெரும்பாலுங் கற்பித்துச், சிவநிந்தை, சிவசாத்திரநிந்தை, திருநீறணியாமை, எச்சிற்கலப்புமுதலிய துராசாரங்களையே அவர்களுக்குப் பயிற்றலானும், அவர்க்கும் பிறர்க்கும் அடிக்கடி துர்ப்போதனைசெய்து திரிதலானும், அநியாயமாகிய தூஷணங்களைப் பொதிந்த சிறுபுத்தகங்களை வெளிப்படுத்தலானும், பிறவாற்றானும் பெருங்கேடு செய்வார் ஆயினார்கள்.

ஆதலால் நமது சைவசமயிகள் அவர்களுடைய துன்மார்க்கத்திற் பிரவேசியாது விலகி உய்யும்பொருட்டு அவர்களுடைய கொள்கையைக் கண்டிக்கிற பிரபல நியாயங்களை ஒரு நூலாகச் செய்துகாட்டுகின்றாம்.

சிவமயம்.

கிறிஸ்துமதசாரம்.

பதிரூபம்.

அநாதியநந்த நித்தியராய், வியாபகராய்ச், சுவதந்திரராய், அரூபராய், அவிகாரராய், உண்மை அறிவு ஆற்றல் சுத்தி நியாயம் இரக்கம் பொறுமை நன்மை மெய்ம்மை நிறைவு முதலிய திவ்விய குணங்களை உடையவராய்ப், பிதா புத்திரன் பவித்திராத்துமா என்னும் மூவராகிய ஒருவராய் இருப்பவரே பதியாம். பிதாவுக்கு யெகோவா என்பதுய், புத்திரனுக்குக் கிறிஸ்து என்பதும், யேசு என்பதும் பெயராம். உபா. ௩௩ : ௨௭; சங். ௯௦ : ௨; எரேமி. ௨௩ : ௨௪; மாற்கு. ௧௦ : ௨௭; ௧. தீமோ. ௬ : ௧௫; சங். ௧௦௨ : ௨௭; வெளி. ௧ : ௮; ௧. நாளா. ௨௮ : ௯; ஆதி. ௧௭ : ௧; யாத் : ௧௫ : ௧௨; சங். ௧௪௫ : ௧௭; யாத். ௩௪ : ௬; உபா. ௩௨ : ௪; மத். ௨௮ : ௧௯.

பதிகிருத்தியம்.

பதியின் கிருத்தியம் சிருட்டியும், திதியும், சங்காரமும், நிக்கிரகமும், அநுக்கிரகமும், என ஐந்தாம். சிருட்டி—படைத்தல். திதி—நிலைபெறுத்தல், காத்தல். சங்காரம்—அழித்தல். நிக்கிரகம்—ஒறுத்தல். அநுக்கிரகம்—உதவல்.

அநாதியாகிய பதியானவர், ஆதியிலே கிருத்தியஞ்செய்ய விரும்பிப் பரமண்டலத்திலே தேவதூதர்களைப் படைத்தார். அவர்களுள், தமக்கு விரோதிகளாகிய சிலரைப் பிசாசுகளாக்கி, நரகத்தில் இருக்கும்படி நியமித்தார். யூதா ; ௬ : வெளி - ௧௨ : ௯; வெளி - ௨௦ : ௨.

பின்பு வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தார். ௧ - ம் நாளில் ஒளியையும், ௨ - ம் நாளில் வெளியையும், சலரூபமான மேகங்களையும், ௩ - ம் நாளில் மண்ணிலிருந்து தா

வரசீவன்களையும், ௫-ம் நாளில் பெருஞ்சுடர்களாகிய சூரிய சந்திரர்களையும், சிறு சுடர்களாகிய நக்ஷத்திரங்களையும், ௬-ம் நாளில் சலத்திற சலசரங்களையும்; ௬-ம் நாளில் நானுவித மிருகங்களையும் படைத்தார்.

அதன்மேல், அத்தினத்திலே தமது ரூபமாக மனுஷனைப் படைக்கும்படி சங்கற்பித்து, மண்ணினாலே மனுஷனை உண்டாக்கி, அவனுடைய மூக்குத்துளையிலே சீவசுவாசத்தை ஊதி, அதனால் அவனைச் சீவாத்துமா உடையவனாக்கினார். மனுஷனுடைய சரீரக்கூற்றிலிருந்து ஒரு மனுஷியை உண்டாக்கினார். அந்த ஆதிமனுஷரை ஆசியாக் கண்டத்திலே துருஷ்கதேசத்தில் உள்ள ஏதேனென்னும் இடத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட தோட்டத்தில் இருத்தினார். படைப்புக்காலத்திற்றானே மனுஷரைநோக்கி நீங்கள் சந்ததியுடையராய்ப், பல வமிசத்தாராய்ப், பூமியை நிறைத்து, அதை வசப்படுத்தி, அதில் உள்ள சகல வஸ்துக்களையும் ஆளுங்கள் என்று ஆசிர்வதித்தார். மனுஷருக்குத் தாவர சீவன்களைப் போசனமாக நியமித்துக்கொடுத்தார்.

ஏதேனில் உள்ள தோட்டத்திலே செய்கை செய்தற்கும், அதைக்காத்தற்கும், ஆதி மனுஷனை நியோகித்தார். "தோட்டத்தில் உள்ள சகல வித விருக்ஷங்களின் பழங்களையும் இஷ்டப்படி புசிக்க" என்று விதித்தார்: "தோட்ட நடுவில் உள்ள நன்மை தீமை அறிவிக்கும் விருக்ஷத்தின் கனியைப் புசியாதொழிக" என்று விலக்கினார். "விலக்கியதைப் புசித்தால் அத்தினத்திலே நிச்சயமாக மரணம் அடைவான்" என்று தண்டமுஞ்சொல்லிப்போயினார்.

கடவுளை உபசரித்தலும், சனிவார நியமமும், சிருட்டிகளுக்கு உபகரித்தலும், விதித்தன செய்தலும், விலக்கிய கனியை விடுதலுமே ஆதிமனுஷருக்கு நியமிக்கப்பட்ட சமயம்.

அவர்கள் அங்கே அப்படி இருக்குங்காலத்திலே, பிசாசபதியாகிய சருப்பம்வந்து, மனுஷியைநோக்கி; "விலக்கிய விருக்ஷத்தின் கனியைப் புசித்தால், மரணம் வாராது; நயனப்பிரகாசமும், நன்மை தீமைகளின் ஞானமும்" வரும் என்று சொல்லிற்று. அவ்விருக்ஷத்தின் கனி புசிப்புக்கு இரசமும் காட்சிக்கு இனியதும் புத்தியைத் தெளிவிக்கும் என்று வேண்டப்படுவதுமாய் இருக்கின்றதை அறிந்து, அக்கனியை மனுஷியும் மனுஷியாலே மனுஷனும் புசித்தார்கள். அதனால் அவர்களுக்குக் கண்விளக்கம் உண்டாயிற்று. ஆகவே, அவர்கள் தாம் நிருவாணிகள் என்று அறிந்து, அத்தியிலைகளைத் தைத்து அரையிற்கட்டிக் கொண்டார்கள்.

பகலின் முடிவிலே தோட்டத்திலே உலாவிவருகின்ற தேவனுடைய சத்தத்தைக்கேட்டு, அவர்கள் தேவசந்நிதானத்துக்கு விலகி, மரங்களின் இடையிலே ஒளித்திருந்தார்கள். தேவன் மனுஷனைக்கூவி "நீ எங்கே?" என்றார். அவன்: "நான் உமது சத்தத்தைக்கேட்டு, நிருவாணியாதலாற் பயந்து, ஒளித்துக்கொண்டேன்" என்றான். தேவன்: "நீ நிருவாணி என்று உனக்கு அறிவித்தவர் யாவர்? விலக்கிய விருக்ஷத்தின் கனியைப் புசித்தாயா?" என்றார். மனுஷன்: "என்னோடுகூட்டிவைத்த ஸ்திரியே அந்தக்கனியைத் தந்தாள். நான் அதைப் புசித்தேன்" என்றான். தேவன்: ஸ்திரியை நோக்கி: "ஏன் இப்படிச்செய்தாய்?" என்றார். ஸ்திரி: "சருப்பத்தின் வஞ்சனையினாலே நான் புசித்தேன்" என்றாள். தேவன் சருப்பத்தை நோக்கி: "நீ இதைச் செய்ததனால் சகல மிருகசந்துகளிலும் மிகச் சபிக்கப்பட்டுச் சீவபரியந்தம் வயிற்றினால் ஊர்ந்து மண்ணைத் தின்பாய்; உனக்கும் இந்த ஸ்திரிக்கும், உன் சந்ததிக்கும் இவள் சந்ததிக்கும் பகை உண்டாக்குவேன்; அதனால் அவள் உனது தலையை நருக்குவாள்; நீ அவளுடைய குதிக்காலைக் கொத்துவாய்" என்றார். ஸ்திரியை நோக்கி? "நீ

அதிக வேதனையோடு பிள்ளைகளை ஈனுவாய்; உனது தலைவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பாய்; அவன் உன்னை ஆளுவான்" என்று சொன்னார். மனுஷனை நோக்கி; "உன்னிமித்தம் பூமி சபிக்கப்பட்டது; அது உனக்கு முட்செடிகளையும் முண்மரங்களையும் முளைப்பிக்கும்; நீ சீவபரியந்தம் கிலேசம் அடைந்து, நிலத்தில் உள்ள பயிர்வகைகளை வியர்வை முகத்தோடே, புசிப்பாய், மண்ணாகிய நீ மண்ணிலே ஒடுங்குவாய்" என்று சொன்னார். ஆதி. க, உ, ௩, அதி.

தேவன் பின்னும் ஆதிமனுஷருடைய சந்தானரூபமாகவே ஆத்துமாக்களைப் படைக்கின்றார். அதனால் விலக்கப்பட்டதைச் செய்த ஆதிமனுஷரும், அவர்களுடைய சுக்கில சோணிதங்களிலிருந்து பிறக்கின்ற சகல மனுஷரும் பாவிகளாயினார்கள். பாவத்தாலே துக்கம் உண்டாயிற்று. உரோ. ரு : கஉ, கசு; சங். ருக : ரு.

தேவன் இப்படியே ஆத்துமாக்களைச் சிருட்டித்துத், தாம் விரும்பிய காலவரையுஞ் சரீரத்தோடு சீவித்து நிற்கும்படி திதிசெய்து, திதிமுடிவிலே சங்கரிக்கின்றார். அவர்களுள், தமக்கு விரோதிகளாகிய அசுத்தர்களுக்கு நிக்கிரகஞ்செய்வர்; தம்மைநம்பி வழிபடுகின்ற பத்தராகிய சுத்தர்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்வர். சங். க0௩ : கசு; உ - ம் பேதுரு ௩ : க0; மத்தே உரு: சசு.

பசு நிரூபணம்.

உற்பத்திகாலத்திலே கடவுளாற் சுத்தஸ்வரூபமாகப் படைக்கப்பட்டவராய், ஆதியநந்த நித்தியராய், அவ்வியாபகராய்ச், சுவாவதி சுவதந்திரராய், அரூபராய், மனம் என்னும் ஒற்றுமைக்கருவி உடையராய், சிந்தித்தல் அறிவு விருப்பு வெறுப்பு முயற்சி இன்பம் துன்பம் என்னுங் குணங்களை உடையராய், உள்ள சேதனர்களே பசுக்களாம். அப்பசுக்களுள், சிருட்டிதொடங்கிப் பாவஞ் செய்யாதிருக்

கின்றவராகிய தேவதூதரும், பாவத்தின் நீங்கினவராகிய முத்தரும், சுத்தபசுக்களாம். தம்மாலுந் தம்முன்னோரா லும் பெறப்பட்ட பாவமுடையவர்கள் அசுத்த பசுக்களாம். ஆதி உ : எ; யோபு ௬௬ : ௬; யோபு ௬உ : அ; மத் ௧௦ : உஅ; லூக். உ௬ : ௬௬; பிர ௧உ : எ; யோபு ௬௫ : ௧௦.

பசுக்கள், தமது பாவச்செய்கையாலே நிக்கிரகபலன் அடைதலால், சுவதந்திரரோ; ஆயினும், தமது புண்ணி யச்செய்கையால் அநுக்கிரகபலன் அடையாமையாற் பர தந்திரரே.

பாசநிரூபணம்.

ஆதியந்தமுடைய அநித்தியமாய்த், தேவ நியமம் உள் ளபோது அநந்த நித்தியமாவதாய், அவ்வியாபகமாய் பர தந்திரமாய், இந்திரிய விடயமாய், விகாரியாய், அறிவில்ல தாய்த், தன்னியக்கம் இல்லதாய் உள்ள சடப்பொருளே பாசமாம். அது, காரியபாசமும், துஷ்கருமபாசமும் என இருவிதமாம்.

கடவுளாலே முதற்காரணமின்றிப் படைக்கப்பட்ட சடபதார்த்தமே காரியபாசம். அது, திரவியமும், குண மும், தொழிலும் என மூவிதமாம்.

திரவியங்களாவன, பிருதுவி அப்பு வாயு தேயு என் னும் பூதங்களும், அவற்றின் பேதங்களுமாம்.

குணங்களாவன;—பிறிதகற்றுந்தன்மை, பரப்பு, ஆகி ருதி, பிரிபடுந்தன்மை, தன்னியக்கமின்மை, கவர்ச்சி என் னும் பொதுக்குணங்களும், அடர்த்தி, துளையுடைமை, கடி னம், இளக்கம், உடையுந்தன்மை, முறியாது அடிபடுந்த ன்மை, கம்பியாந்தன்மை, பற்றுந்தன்மை, மணம், சுவை, தண்மை, வெம்மை முதலிய சிறப்புக் குணங்களுமாம்.

தொழில்களாவன ;—திரவியங்களின் இயக்கங்களாம். அந்தக்காரியபாசம் சுத்தமும் அசுத்தமும் என இருவித

மாம். படைக்கப்பட்ட தன்மையோடு இருக்கின்ற சுவர்க்கமண்டலம் முதலியன சுத்தபாசமாம். படைப்பின் பின்னர்ச் சிவருடைய பாபவசத்தாற் குற்றம் அடைந்த பூமி முதலியன அசுத்தபாசமாம்.

இனித் துஷ்கருமபாசமாவது ;—பசுக்களிடத்திலே விதிக்கப்பட்ட வினையைச் செய்யாமையாலும், விலக்கப்பட்டவினையைச் செய்தலாலும், தோன்றிய வாசனைவடிவமாய்ச் சுக்கில சோணிதவழியாற் சந்ததியிற் செல்வதாய்ப், பரிசுத்தியைக் கெடுப்பதாய், மயக்கஞ்செய்வதாய்ப், பயங்கிலேசம் வியாதி மூப்பு மரணங்களை விளைவிப்பதாய்த், துக்கசாதனமாய்ப் பலிதானத்தாற் பரிகரிக்கப்படுவதாய்ப், பரிகரிக்கப்படாதபோது நித்திய நரகவேதனைக்குக் காரணமாய்ச் சடருணமாய் உள்ள பாவகருமமேயாம். அது சென்மபாவமுங் கருமபாவமும் என இருவிதமாம்.

இனிப் பாவமாவது தேவவாக்கியத்தை விசுவசியாமையே என்றும், தேவவிதியை மீறுதலே என்றும், தேவனை விரோதித்தலே என்றும், தேவகோபமே என்றும், தேவசாபமே என்றும் தனித் தனி கொள்ளப்படும் பக்ஷங்களும் உள. விவிலியநூலின் வெளிப்படச் சொல்லப்படாத விஷயங்களிலே ஓரோர் குறிப்பின்படியே வியாக்கியாதாக்கள் தமக்கு இசைந்தபக்ஷங் கொண்டு தம்முண் மலைவா.

பசுகிருத்தியம்.

சரீரிகளாகிப் பிறந்த ஆத்துமாக்கள் சென்மபாவ வாசனையினாலே துரிச்சை உடையவர்களாகி, மேன்மேற் பாவங்களைப் பயின்று செய்வா. சிலர் சில புண்ணியமுஞ்செய்வர். ஈசுவரேச்சாப் பிரகாசனமாகிய விவிலியநூலின் போதனைபெற்றுப் பற்று அற்றோர்மாத்திரமே முத்திசாதனம் பெறுதலும், புண்ணியஞ்செய்தலும் உடையவராவர்.

பசுபோகம்.

ஆத்துமாக்கள், இம்மையிலே முயற்சிசெய்து, தேவ சித்தப்படி இன்பமும் துன்பமும் அநுபவிப்பர். இம்மையிலே பாவஞ்செய்தவரும், முத்திசாதனோபாயப் பெறுதியின்றிப் புண்ணியஞ் செய்தவரும், மறுமையிலே நித்திய நரகத்திலே முடிவில்லாத துன்பம் அடைவர்.

முத்திசாதனம்.

இப்படியே தேவன் நியாயத்தின்படி சபித்தபினாலே ஆத்துமாக்களெல்லாருக்கும் பாவகருமம் விளைந்தமை நோக்கி, அவர்கண்மேற்கொண்ட இரக்கத்தினாலே அநுக்கிரகஞ்செய்ய விரும்பி முத்திசாதனோபாயம் உண்டாக்கும்படி சித்தத்திலே நியமித்தார்.

முத்திசாதனமாவது பாவநீக்கத்துக்குப் பரிகாரமாகிப் பரிசுத்த நிலையை விளைவிக்குங் கருவியாம். பாவநீக்கத்துக்கு அநுகூலமாகிய பரிகாரமாவது பலிதானமேயாம். பலியென்பது உபகாரப்பொருள், காணிக்கை. தானம்-இடுதல். பலியாவது குற்றநீக்கத்தின்பொருட்டுக் கொடுக்கப்படுங் கிரயப்பொருள். சீவர்களுஞ் சீவராற் கொடுக்கப்படக்கூடிய ஆடு மாடு முதலிய உபகாரப்பொருள்களுந் தேவனது உடைமைகளாம். சீவராற் செய்யப்படும் புண்ணியக் கிரியையெல்லாந் தேவனுக்குச் செல்லுங் கடமையாம். அதனாற் சீவர்கள் பலிதானத்துக்குச் சுவதந்திர கருத்தாக்களல்லர், ஆடு மாடு முதலியன சுவதந்திர பலிகளல்ல; பசு புண்ணியங்கள் சுவதந்திர புண்ணியக்கிரியைகளல்ல; அதனால், பரதந்திரமாகிய இவையெல்லாந் தேவாநுக்கிரய நியமத்தாலன்றிப் பலிப்பனவல்ல. பலிதானத்துக்குத் தேவனே சுவதந்திர கருத்தா ஆகத்தக்கவர். தேவனாகிய கிறிஸ்துவே அவதார வாயிலாற் சுவதந்திர பலியாதற் கேற்றவர்; கிறிஸ்துவினுடைய சரீரநிவேதனம் மரணம்முதலிய பதிபுண்ணியக் கிரியையே சுவதந்திரபுண்ணியக் கிரியை

யாதற்கு இசைபந்தது. அதனால், தேவன், தமது புத்திரராகிய கிறிஸ்துவை, அந்த மனுடருடைய சந்ததியிலே மனுடனாய் அவதரித்துப் பிசாசனைச் சயித்து, மெய்யுபதேசஞ் செய்து, தம்மையே பாவப்பலியாகக்கொடுத்துச் சீவர்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்யும்படி ஏற்படுத்தினார். கிறிஸ்துவும் அதற்கு ஏற்பட்டு மத்தியத்தரானார். அது விளங்கும் பொருட்டே ஸ்திரியின் சந்ததி சருப்பத்தினது தலையை நருக்கும் என்று தேவன் சாபகாலத்திற் குறிப்பாகக் கூறினார். அதுவே கிருபாநியமம். அப்படியே கிறிஸ்துவின் பலிதானத்துக்கு ஞாபகக்குறியாக ஆட்டுக்குட்டிப் பலிதானத்தை நியமித்தார். அப்படியே முன்னோர்கள் கிறிஸ்துவின் பலிதானமாகிய ஞாப்பியத்தைக்குறித்து விசுவசித்து மேஷபலிதானமாகிய ஞாபகத்தைச் செய்துவந்தார்கள். அந்தக்குறிப்பும் விசுவாசமுஞ் செய்கையுமே ஆதிக்கிறிஸ்துமதமாம். சிருட்டியிலிருந்து - ௬௬௫௬ - ஆண்டின் மேலே சலப்பிரளயமுடிவிலே மாமிசபோசனம் நியமித்தார். சிருட்டியின்மேல் உ௧0௬ - ஆண்டளவிலே ஆபிரகாமிடத்திலே இலிங்காக்கிரசருமச்சேதத்தையும் நியமித்தார்.

சிருட்டியிலிருந்து உ௫௧௩ - ஆண்டின் மேலே தேவன் மோசே என்பவனுக்குக் காணப்பட்டு முந்திய நியமத்தின் விஸ்தாரமாகிய மூன்றுவித விதிகளை உபதேசித்தார். அவை சன்மார்க்கவிதி, கிரியாவிதி, நீதிவிதி எனப் பெயர் பெறும்.

௧. ஒருதேவனையேவணங்கல், உ. பிறதெய்வருபம் வணங்காமை, ௩. தேவநாமத்தை வீணில் வழங்காமை, ௪. சனிபுண்ணியவாரநியமம், என்னும் தேவார்த்தகாரியம் நான்கும், ௫. பிதா மதாக்களை உபசரித்தல், ௬. கொல்லாமை, ௭. வியபிசரியாமை, ௮. கள்ளாமை, ௯. பொய்ச்சாக்கியஞ் சொல்லாமை, ௧0. பிறர்பொருள்வெஃகாமை, என்னும் மனுடார்த்தகாரியம் ஆறும் ஆகிய பத்துவிதமான

நியமபுண்ணியங்களை விதிக்கின்ற பத்துக்கற்பனைகளே சன்மார்க்கவிதியாம். அது தேவ நியாயப்பிரமாணம் எனவும்பெயர் பெறும்.

சரீரசுத்தி திரவியசுத்தி ஆசௌசம் உபவாசம் புண்ணியத்தலம் புண்ணியகாலம் புண்ணியத்திரவியம், குருத்துவம் ஆலயசேவை பூசை பலி நிஸ்தாரோற்சவம் முதலிய நியமபுண்ணியங்களை உணர்த்துவதே கிரியாவிதியாம்.

யுத்தஞ் சமாதானம் கணவன் மனைவி பெற்றார் பிள்ளைகள் உடையவன் அடியவன் அன்னம் வஸ்திரம் வீடு நிலம் தானியம் வேளாண்மை பணம் ஆடு மாடு பட்சி மிருகம் தலையீற்று இலேவியாசீவனம் மனுடசரீரம் சீவன் என்பவைகளைக்குறித்த ஒழுக்க வழக்கங்களையும் தண்டத்தையும் உணர்த்துவதே நீதிவிதியாம்.

இவற்றுட் கிரியாவிதியானது இட்டசித்திக்கும் பத்திக்குங் காரணமாயும், பத்தரை வேறுபடுத்துகின்ற முத்திரையாயும், கிறிஸ்து கிருத்தியத்துக்கு ஞாபகக்குறியாயும் இருக்கின்றது. உபா கரு: க,உ, கச, கள்; உபா உகூ: க, கூ—கஅ; லேவி. உ0. உஉ. உகூ. இது ஆதிக்கிறிஸ்து மதத்தின் விரிவாகிய யூதக்கிறிஸ்துமதம் எனப்படும்.

சிருட்டிகாலத்திலிருந்து ச00ரு - ஆண்டின் மேலே பிதாப் புத்திரன் பவித்திராத்துமா என்பவர்களுட் புத்திரனாகிய கிறிஸ்து என்பவர் பூமியிலே ஆசியாக்கண்டத்திலே துருஷ்க தேசத்திலே கானான் நாட்டிலே யோசேப்பு என்பவனுக்கு மனைவியாக நியமிக்கப்பட்ட மரியாள் என்பவளுடைய வயிற்றிலே பவித்திராத்துமாவினால் உண்டாக்கப்பட்ட கருப்ப பிண்டத்திலேவந்து புகுந்து, மனுடத்துவமுந் தேவத்துவமும் உடையவராய்ப்பிறந்து, வளர்ந்து, பண்டிதர்களோடு பயின்று திரிந்து, முப்பதாம் வயசிலே யோவானிடத்திலே ஸ்நானம்பெற்று, பவித்திராத்துமாவேசம்

அடைந்து, நாற்பதுநாள்வரையுங் காட்டிலே உணவின்றி இருந்து பிசாசனாற் பரீக்ஷிக்கப்பட்டு, மனுஷரை வஞ்சித்த பிசாசனைத்தாம் வென்று, சற்குருவாகித் திவ்விய உபதேசங்களை உபதேசித்து, அற்புதங்களைச்செய்து மனுஷர் கடந்த கற்பனைகளைத் தாம் அநுட்டித்துக் காட்டிச், சமய போதகராகிய அப்போஸ்தலர்களைப் பயிற்றி ஏற்படுத்தி, ஞானஞாபக சம்ஸ்காரங்களை நியமித்துவிட்டு, மனுஷருடைய பாவங்களெல்லாவற்றையுந் தாம் ஏற்றுக்கொண்டு, மனுஷர் அநுபவிக்கவேண்டிய வேதனைகளைத் தாமே அநுபவித்துச் சிலுவையில் அறையப்பட்டுச் சர்வ பாவ பலியாய் இறந்து, மூன்றுநாள் உயிர்த்தெழுந்து, சுவர்க்க மண்டலத்தில் ஏறிப் பிதாவாகிய யெகோவாவின் வலப்பக்கத்திலே வீற்றிருக்கிறார்.

கிறிஸ்துவினாற் செய்யப்பட்ட பலிதானமாகிய பதி புண்ணியமே முத்திசாதனமாம். கிறிஸ்துவை முழுமையாக நம்புதலாகிய விசுவாசம் ஒன்றே சீவர்கள் பதிபுண்ணியபலனைப் பெறுதற்கு உபாயமாம். முத்திசாதனோபாயமாகிய விசுவாசம் உள்ள இடத்திலே சத்தியம் நீதி தயை முதலிய பசுபுண்ணியங்கள் நியதகாரியமாய்த் தோன்றி விசுவாசவுண்மையை அறிவிக்குங் குறிமாத்திரமாய் இருக்கும். அவைகடமையாதலிற் பலியாவாம்.

பதிபுண்ணியப் பிரசாத பலப்பெறுதிக் குறியாகக் கிறிஸ்துவாலே நியமிக்கப்பட்ட சம்ஸ்காரங்கள் இரண்டாம். அவை ஸ்நானமும் நற்கருணையுமாம்.

ஸ்நானமாவது மனந்திருப்புதலுக்கும் பாவசுத்திக்கும் ஏதுவாகிய கிறிஸ்துவின் அருளுக்கு ஞாபகக்குறியாக முத்தேவர் *நாமத்தினால் அளிக்கப்படுஞ் சலத்தினாலே முழுகலாம். ஸ்நானமாவது மனந்திருப்புதலுக்கும் பாவசுத்திக்கும் ஞாபகக்குறியாக முத்தேவர் நாமத்தினாற் கொடுக்கப்படுஞ் சலத்தின் முழுகலாம் என்பாரும் உளர்.

நற்கருணையாவது பாவபலியாகிய கிறிஸ்துவின் மாமிசத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் ஞாபகக்குறியாக உட்கொள்ளப்படுகின்ற அப்பமுந் திராக்ஷா ரசமுமேயாம்.

இலிங்காக்கிர சருமச்சேதனத்துக்கு ஸ்நானமும், நிஸ்தாரோற்சவத்துக்கு நற்கருணையும் பதிலாம்.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட சமயமே யூதமதத்தின் ஞாப்பியப் பொருளாகிய சுத்தக்கிறிஸ்துமதம். இது தோன்றவே ஞாபகமாகிய யூதமதக்கிரியைகள் தள்ளப்பட்டனவாம்.

பவித்திராத்தும கிருத்தியம்.

மூவருள் ஒருவராகிய பவித்திராத்துமாவானவர், சிருட்டி முதலிய கிருத்தியத்தில் ஏற்ற உதவிசெய்கின்றார். சங், கoச: ௩0; பரிசுத்தபத்தரை உணர்த்தி, அவர்களைக் கொண்டு விவிலியநூலைச்செய்வித்தார். உ-தீமோ ௩: கசு பேதுரு க: உச. கிறிஸ்துவைக் குற்றமற்ற மனுஷவடிவத்தராகப் பிறப்பித்து, அவருக்குப் பூரணமான ஞானத்தையும் அருளையுங்கொடுதது உபகரிததார். எக்காலத்துங் கிறிஸ்துவை விசுவசிக்கும் பத்தர்கள் விவிலியநூலை உணரும்பொருட்டு அவர்களுடைய மனத்தை விளக்கி, அவர்களைப் பிரார்ததிக்கும்படி ஏவி, அவர்கள் தேவபுத்திராயினர் என்பதை அவர்களுக்குள்ளே காட்டி, அவர்களைத் துக்கத்தில் ஆற்றி, உள்ளும் புறமும் ஆகிய சகல பாவத்தையும் நீக்கிச் சுத்திகரித்து, அவர்கள் தேவனையுஞ் சகலமனுஷரையும் பூரணமாகச் சிநேகிக்கும்படி அவர்களுடைய இருதயங்களில் அன்புபொழிந்து, மற்றும் வேண்டிய சகல சற்குண பரமபுண்ணியங்களாலும் அவர்களை அலங்கரித்து வருகிறார். பவித்திராத்துமாவைப் பெறுதற்குப் பிரார்த்தனையே முக்கியசாதனமாம்.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட கிறிஸ்துமதத்தை அறிந்து, சகல மனுஷருந் தமது பாவத்தை உணர்ந்து பச்சாத்தாபம் அடைந்து, விவிலிய நூலின் விதித்தபடியே யேசுக்

கிறிஸ்துவின்மேலே விசுவாசங்கொண்டு, கிறிஸ்துபத்தரின் கூட்டமாகிய திருச்சபையிற்சேர்ந்து, ஸ்நானம் நற்கருணை என்னும் சம்ஸ்காரங்களைப்பெற்று, இரண்டாம் பிறப்படைந்து, தேவப்பிரியமாகிய புண்ணியங்களைச்செய்து, தேவனைப்பிரார்த்தித்துத் திடவிசுவாசம் அடைந்து பதிபுண்ணியப் பிரசாத பலனைப் பெற்றுக்கொண்டு, விவிலியநூலை ஓதியுணர்ந்து, எல்லாருக்கும் பிரசங்கித்து நிலை பிறழாமல் இருத்தல்வேண்டும்.

நிக்கிரக அநுக்கிரகம்.

கிறிஸ்துநாதர் உலகமுடிவிலே விசாரணை அல்லது நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும்பொருட்டு மகிமையுடனேவந்து அக்காலத்திலே சீவித்திருக்கிறவர்களை மாத்திரமன்றி மரித்தவர்களையுஞ் சரீரத்தோடு எழுப்பி எல்லாரையுந் தமது சந்நிதியிலே வருவித்துச் சன்மார்க்கரை வலப்பக்கத்திலுந், துர்மார்க்கரை இடப்பக்கத்திலும் நிறுத்தி, அவர்களுடைய புண்ணியபாவங்களை விசாரணைசெய்து, அவர்களுள் தம்மை விசுவசியாத துர்மார்க்கரைக் கந்தகமும் அக்கினியும் எரிகிற நித்திய நரகத்திலேதள்ளி நிக்கிரகஞ்செய்வார்; தம்மை விசுவசித்த சன்மார்க்கரைமாத்திரம் பாவமும் துக்கமும் மரணமும் அணுகாத சுத்த ஸ்தலமாகிய சுவர்க்க மண்டலத்திலே இருத்தி அநுக்கிரகஞ்செய்வார்.

முத்தி.

பாவநீங்கிப் பரிசுத்தநிலையை அடைந்தமுத்தர்கள் அந்த முத்திஸ்தானத்திலே சுத்தசரீரிகளாய் இருந்து, தேவனைப்புகழ்ந்து பாடித், தேவமகிமையைவளர்த்து, தேவசந்நிதானசுகத்தை நித்தமும் அநுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். தேவமகிமையை வளர்த்தலாவது தேவனுடைய குணபூர்த்தியை அங்கீகரித்தலும், நம்பலாலும் பற்றலாலும் அநுசரித்தலாலும் தேவகுணத்துக்கு ஏற்ப ஒழுகலுமாம்.

கிறிஸ்துமத சாரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கிறிஸ்துமத கண்டனம்.

பதிப்பிரகரணம்.

கிருத்திய நிமித்தம்.

கிறிஸ்துமதத்தர்களே!

யெகோவா என்கிற கடவுள் ஆதியிலே சித்தசித்துவடிவாகிய உலகத்தைத், தன்னிமித்தமோ பிறர்நிமித்தமோ யாது நிமித்தமாகப் படைத்தார்? யாவனாயினும் யாதாயினுமோர்காரியத்தை ஒரு நிமித்தமுமின்றிச் செய்தலில்லையன்றே. யாது காரியம் அது காரணமுடைத்தென்பது நியாயம். உலகங் காரியமாதலின் அதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பிரயோசனம் வேண்டப்படுகின்றது. எசாயா ௪௩-அதி: ௭; என் நாமத்தைத் தரித்த யாவரும் என்மகிமையைப் பிரகாசிப்பிக்கும்படி என்னாற் சிருட்டிக்கப்பட்டும் உருவாக்கப்பட்டும், செய்யப்பட்டும் இருக்கிறார்கள் என்ற விவிலியச்சுருதி வாக்கியத்தால், அவர் தமது நிமித்தமாகவே படைத்தார் என்பது பெறப்படுகின்றது. இன்னும், சிருட்டிக்கு முன்னர்ச்சீவர்கள் இல்லை என்பது உங்கள் கிறிஸ்துமத பக்ஷமாதலால், பிறர்நிமித்தமாகப் படைத்தார் என்று கூறுதல் நும்மதத்திற்குக்கூடாது. ஆகவே பாரிசேடயுத்தியால், தமது நிமித்தமாகவே படைத்தார் என்பது பெறப்படுகின்றது.

மேலும், அந்த யெகோவா என்பவர் ஆதியிலே சுத்த ஞானமின்றி அஞ்ஞானபந்தம் உடையவர்களாகவே இரண்டு மனுஷரைப் படைத்தார். அவர்களுக்குச் சமீபத்திலே உபயோகமில்லாத ஒரு மரத்தையும் வைத்தார். அவர்களுக்கு அதன் கனியைப்புசித்தல் வேண்டா என்று நியாயமின்றி ஒரு சட்டளையுங்கொடுத்தார்.

பிசாசை அழித்தலேனுந் தடுத்தலேனுஞ் செய்யாது பூமியிலே சீவர்களைப் பரீக்ஷை செய்யும்படி ஏற்படுத்தி விட்டார். ஆதி மனுஷர் புத்தியின் யோகத்தாலும், விடயத்தின் இனிமையாலும், பிசாசின் ஏவுதலாலும், கட்டளையைக்கடந்து பாவிகளானார்கள். வேறு வழிவிட்டு அப்பாவிகளின் சந்தான ரூபமாகவே பின்னர்ப் படைக்கப் படுதலின் எல்லாச் சீவர்களும் பாவிகளே யாகின்றனர். பாவிகள் உண்டாயினமையால் அநுக்கிரகம் வேண்டப்பட்டது. அப்படிப் பாவிகள் உதித்தற்கு ஏதுவாதலாலே இந்தச் சிருட்டி அநுக்கிரகத்துக்கு நிமித்தமாயிற்று. பாவிகளுக்குப் பரீக்ஷாரூபமாக முத்தி யுபாயங்கள் அறிவிக்கப்பட்டன. அவைகளைப் பற்றிக்கொண்டவர்களைத் தேவனை அநுசரிக்குங் குணமுடைய சுத்தர் என்றும், பற்றிக்கொளாதவர்களைத் தேவ விரோதகுணமுடைய அசுத்தர் என்றும், தெரிந்து கோடற்கும், சுத்தருக்குப் பரலோக காரியங்களை உணர்த்துதற்குமே அழிவுடைய பூமியிலே பாவிகளுக்கு இருக்கை நியமிக்கப்பட்டது. அதனால், இங்ஙனமாகிய ஸ்திதியும், ஸ்திதிமுடிவாகிய சங்காரமும் அநுக்கிரக நிமித்தமாம். முத்தியில் இருக்கின்ற சுத்தர்கள் தேவனை யுபசரித்தற்றொழிலில் வழுவாதிருக்கும்படி தண்டபயமுறுத்தற் பொருட்டே அசுத்தர்களை அழித்துவிடாமல் நித்திய நரகத்திலே வைத்துத் தண்டித்தலாகிய நிக்கிரகம் நியமிக்கப்பட்டது. அதனால் இந்த நிக்கிரகம் அநுக்கிரக நிலைபேற்றுக்கு நிமித்தமாம். இப்படியே சிருட்டி திதி சங்காரம் நிக்கிரகம் என்னும் நான்கு நிமித்தங்களாலும் முடிக்கப்படுகிற அநுக்கிரகமே பிரதான கிருத்தியம். அவ்வநுக்கிரகமும் தேவனை யுபசரித்தற்கு நிமித்தமாம். அதனால் தேவமகிமை விளக்கமுண்டாம். ஆகவே எல்லாக் கிருத்தியங்களாலும் முடியும் பரம பலனாவது தேவன் ஆனந்தம் அநுபவித்தலே யாம்.

இங்ஙனம் கூறப்பட்ட அநுபவத்தாலும், தேவன் தமது நிமித்தமாகவே படைத்தார் என்பது பெறப்படுகின் றது. அங்ஙனமாதலால் யெகோவா என்பவர் சீவர்களை தமது மகிமையை யறிந்து தமக்குப் பயந்து தம்மைப் புகழ்ந்து வணங்கச்செய்து அதனாற்றமது மகிமையை விளக்கவேண்டியே படைத்தார். ஆதலால் தமது நிமித்தமாகவே படைத்தார் என்பதே நும்மத சம்மதம். யெகோவாத் தமது மகிமை விளக்கவேண்டிச் சிருட்டித்தார் எனவே, சிருட்டி காலத்துக்கு முன்னே அவருடைய மகிமை விளங்காதிருந்த தென்பதும், அஃது அவருக் கோர் குறையாயிருந்தது என்பதும் அக்குறையை நீக்க விரும்பியே சிருட்டிக்க முயன்றார் என்பதும் பெறப்படும். அற்றன்று; அவருடைய மகிமை முன்னரோ தன்னிற்றானே குறையின்றி விளங்கியிருந்ததே யாமெனின்; குறையின்றி விளங்கியிருந்த தொன்றினைப் பின்னரும் விளக்குதல் கூடாது. அதனைச் சீவர்களுக்கு விளக்கப் புகுந்தாரெனின்; அதுவுந் தன்னிமித்தமே யாகலின், முற்கூறியகுற்றம்பற்றும். சீவர் நிமித்தமே சீவர்களுக்கு விளக்கப் புகுந்தாரெனினும், படைப்பின் முன்னர்ச் சீவர்கள் இல்லாமையாற் சீவர் நிமித்தம் என்றலே கூடாது. தாம் பின்னாப் படைக்க வேண்டிய சீவர்களுக்குத் தம் மகிமையை விளக்கவேண்டினாரெனின்; படைக்கவேண்டல் விளக்கவேண்டற்கும் விளக்கவேண்டல் படைக்க வேண்டற்கும் நிமித்தம் என்பது கொள்ளப்படுதலின் ஒன்றனையொன்று பற்றல் என்னுங்குற்றம் பற்றும். தமது மகிமை முன்னேயுங் குறைவின்றி விளங்கி யிருந்ததே யாயினும் அதனை அநுபவிப்பார் இல்லாமையின், அது பயன்படாது வீணேகிடந்தமையால், அதனை அனுபவிக்கவேண்டிச் சீவர்களைப் படைத்தாரெனின்; தமது மகிமையைத் தாமே அநுபவித்தலின், அநுபவிப்பாரின்றி வீணே கிடந்தது என்பது கூடாது. சீவர்கள் இன்மையாற் சீவர்களைத்தமது மகிமை அநுபவிப்பித்தல் வேண்டா;

வேண்டின்; அநுபவிப்பிக்கவேண்டல் படைக்கவேண்டற்கும், படைக்கவேண்டல் அநுபவிப்பிக்க வேண்டற்கும். நிமித்தம் என்பது போதலின், முன்போல ஒன்றனையொன்று பற்றல் என்னுங்குற்றமேறும்; ஆதலின் எங்ஙனங் கூறினும், மகிமை விளக்காதிருத்தல் எவ்வாற்றானும் ஓர் குறையன்றாயின், விளக்கமுயலுதலே இல்லையாதலான், அஃதோர் குறையென்றே துணியப்படும். அக்குறை முன்னிலராகிய சீவர்மேற் சாராது முன்னுளராகிய யெகோவாலன்மேலதேயாகும். ஆதலின், யெகோவாத் தமது மகிமை விளங்காதிருந்தமைபற்றிக் குறையுடையராய் இருந்தனர் என்பது முடிந்த பக்ஷம். குறையுடையர் எனவே, அதற்கு எதிராகிய நிறைவுடைமை இலர் என்பதும், அக்குறையுடைமையாலும் அதனை நீக்கவேண்டுகையாலும் வியாகுலங் கொண்டிருப்பாராதலின், பரமானந்தம் இலரென்பதும், தாம் இன்பம் அடையும்பொருட்டுப் படைக்க விரும்பினாரெனவே, தமக்கு இன்பஞ்செய்வனவற்றிற் காமமும், தமக்குத் துன்பஞ்செய்வனவற்றிற் குரோதமும், அவ்விரண்டின் மூலமாகிய மோகமும் உடையர் என்பதும் அநாதியே இக்குறை நீக்கும் உபாயம் அறியாராதலின், அநாதியறிவிலர் என்பதும், அநாதியாகவே கிருத்தியஞ் செய்யாமையால் அநாதி கர்த்திருத்துவம் இல்லாதவர் என்பதும், அநாதியே கர்த்திருத்துவம் இல்லாதிருந்து சிலகாலத்துக்குமுன்னே கர்த்திருத்துவம் அடைந்து கிருத்தியத்தின் முயன்றாராதலின், அவர் அடைந்த கர்த்திருத்துவமானது முன்னிலதாகிப் பின்னுளதாதலாகிய காரியலக்ஷணம் உடையதாதலாலே அதற்கு வேறொரு கருத்தாவேண்டப்படுதலின், அவர் அதனை வேறொரு கருத்தாவாற் பெறுதலாற் சுவதந்திரத்துவம் இலர் என்பதும் அநாதியேயன்றி இடையிலே குறையோடு கூடிய கிஞ்சிற் கர்த்திருத்துவம் அடைந்து தன்மை வேறுபடுதலின் அவிகாரித்துவம் இலர் என்பதும், விகாரம் உடைமையாலுங் குறையுடைமையாலும் அநாதி நித்திய வியாபகத்துவம் இலரொ

ன்பதும், தம்மின்பத்தின் பொருட்டுத் தாமே பாவம் விளைதற் கேதுச்செய்து பல சீவர்களை நித்தியகாலந் தண்டிக்க முயன்றமையாலே நியாயமும் இரக்கமும் நன்மையும் இல்லாதவர் என்பதும், சீவர்களுள்ளே தம்மை நித்தம் உபசரிக்கத்தக்கவர் இன்னரொன்பதை ஞானத்தால் அறியமாட்டாது அவர்களைப் பாவிகளாக்கிப் பூமியில் இருத்தி விதிகளைக் கொடுத்துப் பரீக்ஷைசெய்து அறிகின்முராதலின் முற்றறிவிலர் என்பதும், சீவர்க்குப் பாவமுந் துக்கமும் விளைவியாது தம்மை உபசரிப்பித்தலும் தமக்கு இன்பம் விளைவித்தலும் இயற்றமாட்டாமையின் முழுதாற்றல் இலர் என்பதும் பெறப்படும். மேலும், பாவம் விளையும் என்பதை முன்னறியாரென்னில் முழுதறிவிலர் என்பதும், அறிந்தும் அதனைத்தடுக்கமாட்டாதொழிந்தாரெனின் முழுதாற்றல் இலர் என்பதும் பெறப்படும்.

சீவர்களுடைய சுகானுபவத்துக்குத் துக்கானுப்வமும் துக்கானுபவத்துக்குப் பாவமும் நியதகாரணம் எனவுணர்ந்தாராதலிற் சுகம் பிறப்பித்தற்கே பாவம் விளைவித்தாரெனின், பாவம் இல்லாத தேவனுக்குந் தேவதூதருக்குஞ் சுகம் உண்டாயிருத்தலால் அங்கே சுகானுபவத்துக்குப் பாவம் காரணமாகாமையின் அவர் திரிபுணர்ச்சியுடையர் என்பது பெறப்படும்.

இங்ஙனமாகவே, குறைவு, வியாகுலம், காமம், குரோதம், மோகம், ஆதியறிவு, ஆதிச்செயல், பாதந்திரத்துவம், விகாரித்துவம், அநித்தியத்துவம், அவ்வியாபகத்துவம், அந்நியாயம், வன்கண்மை, தீமை, சிற்றறிவு, சிறிதாற்றல் முதலிய குற்றங்கள் அவரிடத்து உள்ளனவாம் ஆகவே, அவர் பதித்துவம் உடையரல்லர் பசுத்துவமே உடையர் என்பது நியாயசித்தமாம்.

இக்குற்றங்களெல்லாம் ஆணவங் கருமம் மாயை என்னும் பாசங்களாலாகின்றன என்று சைவநூல் கூறுதலின், யெகோவா என்பவர் பாசபந்தமுடையவரேயாம். ஆதலால்

அநாதியே ஆணவபாசத்தாற் பந்திக்கப்பட்டுத் தமதியற்கைச் சிற்சத்தி வியத்தி இல்லாமையாலே பரதந்திரராய் இருந்த யெகோவா என்பவர், அநாதி நித்திய வியாபக சுவதந்திர சர்வஞ்ஞராயும், அநாதி சித்த பெத்தாத்தும நிமித்தமாக அநாதி கிருத்திய கர்த்தாவாயும் இருக்கின்ற பரமபதியாகிய பரசிவனது திவ்வியப் பிரசாதரூப சத்தியசங்கற்ப காரணத்தினலே தமது பூருவ காலீன கருமானுசாரமாகவே நிருமிக்கப்பட்ட மாயாகாரியமாகிய சரீரமுங் கரணமும் எடுத்துச், செயற்கையாகிய பொறியுங் குறியும் உரையும் என்னும் பிரமாணங்களாலும் பிறகருவிகளாலுஞ் சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலும் விளங்கப்பெற்று, நியதபுவனத்திருந்து நியதபோகம் புசித்துத், தமது அதிகாரமுடிவில் மரணமடையும் பசுவாம் என்பது சைவம் சித்தமாம்.

இனிச் சில கிறிஸ்தவர்கள், இன்னகாலத்திலே இன்ன இடத்திலே இன்ன பிரகாரமாக ஒரு நிமித்தமும் இன்றிச் சிருட்டி கிருத்தியஞ்செய்தல் வேண்டும் என்கிற ஒரு சங்கற்பமானது, யெகோவாவுடைய இருதயத்திலே அநாதியே அமைந்து கிடந்தது; அந்த அநாதி சித்தசங்கற்பத்தின்படியே, நியதகாலத்திலே வேறொரு நிமித்தமும் இன்றி யெகோவாச் சிருட்டிசெய்தார் என்று கூறுவர். அக்கூற்று விவிலியச்சுருதிப் பிரமாணத்தில் ஏறாமையாலும், தமது நிமித்தம் படைத்தார் என உணர்த்துகின்ற மேலைப்பிரமாணங்களாலே தடுக்கப்படுதலாலும் பொருந்தாது.

மேலும், இன்னகாலத்திலே இன்ன இடத்திலே இன்னபடி சிருட்டிசெய்தல் வேண்டும் என்கின்ற சங்கற்பம், யெகோவாவுடைய இருதயத்திலே அநாதியே அமைந்து கிடந்ததெனின், அவ்வாறே இன்ன இன்னகாலத்திலே இன்ன இன்னபடி திதி சங்காரம் நிக்கிரகம் அநுக்கிரகம் என்னுங் கிருத்தியங்கள் செய்தல்வேண்டும் என்கின்ற சங்கற்பமும், முற்றறிவராகிய யெகோவாவுடைய இருதயத்திலே அநாதியே அமைந்து கிடந்ததெனல்வேண்டும்; ஆதலால், சிருட்டி கிருத்தியத்துக்கு வேறொரு நிமித்த

மும் வேண்டப்படாமைபோலவே, மற்றைக் கிருத்தியங்கட்கும் வேறொரு நிமித்தம் வேண்டப்படாதாதலின், யெகோவாவானவர் சீவர்களுடைய பாவபுண்ணியங்களாகிய நிமித்தகாரணம் வேண்டாது, அநாதி சித்தசங்கற்பத்தின்படி அவரவருக்கு நரக முத்திகளைக்கொடுப்பார் என்பது பெறப்படும். ஆகவே, சீவர்கள் முத்திபெறும்பொருட்டு முயலல்வேண்டுவதன்று, என்பதும், அங்ஙனஞ் சீவர்கள் முயலும்படி நியமிக்குஞ் சுருதி வீண் என்பதும், அச் சுருதியைச்செய்த யெகோவா அறிவிலி என்பதும் முடியும். அதனால், அநாதி சங்கற்ப நிமித்தங்கோடல் பொருந்தாதென்பது.

இனித் தேவனது கிருத்தியத்துக்கு நிமித்தம் யாதென்று விசாரித்தல் சீவருக்குத் தகாது என்றும், தேவன் தமதிச்சைப்படி செய்வாரன்றிச் சீவருடைய யுத்திக்கு இசையச்செய்வாரல்லர் என்றுஞ் சிலர் கூறுகின்றனர். அக்கூற்றால் அதிட்டப்பிரசங்கம் உண்டாம். அங்ஙனமன்றே; சகல சமயவாதிகளும் தத்தஞ் சமயநூலே தேவவாக்கியம் என்று தனித்தனி கூறுகின்றனர். அவற்றுள் அசற்சமய நூல்கள் தேவாக்கியமல்ல எனத்தெரிந்து விலக்கல்வேண்டி அந்தந்த நூல்களில் உள்ள தகுதியின்மைகளைக் காட்டும்படி ஆக்ஷேபஞ்செய்யும்போது, தேவன் செய்யுங் கிருத்தியமும் தேவன்செய்த நூலும் சீவருடைய யுத்திக்கு இசைந்திருத்தல் வேண்டப்பட்டதன்று என்றும், தேவன் தமதிச்சைப்படி செய்வார் என்றும், அவைகளைக் குறித்துச் சீவர்கள் விசாரித்தல் தகாது என்றும், அவ்வச் சமயிகளாற் சமாதானங் கூறப்படும். அதனாற் சகல சமயங்களுஞ் சற்சமயங்களாம். அதனாற் கிறிஸ்து மதமொன்றே சற்சமயம் என்ற வாதம் அழிந்துபோமன்றே!

அன்றியும், தமது நிமித்தமே சிருட்டி செய்யப்பட்டது எனத் தேவனாற் சுருதியிற் கூறப்பட்டமையாலும், அறியவேண்டுதற்கு விடயமாகாதது சுருதியிற் கூறப்ப

டாது ஆதலாலும், சிருட்டி நிமித்தம் அறியவேண்டப்பட்டது என்பது பெறப்படலின்; அதனை அறியவேண்டுதல் சிவர்கட்குத் தகாது என்றல் தேவச்சுருதி விருத்தமாம். அதனால் அவர் கூற்றுப்பொருந்தாதென்பது.

இனித் தேவ கிருத்திய நிமித்தம் அவாச்சியம் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். அவாச்சியமாவது பந்தமறைப் பவத்தையுடைய சிவராற் கிரசிக்கப்படாமையாற் சுருதியினுங் கூறப்படாத பரம ரகசியமாம். கிருத்திய நிமித்தங் தேவ மகிமை விளக்கமேயாமெனச் சுருதியிற் கூறப்படுதலால், அதனை அவாச்சியம் என்றல் தாய் மலடி என்றல் போலப் பொருந்தாதென்பது. இங்ஙனமாகவே கிறிஸ்துமத பக்ஷத்திலே பதிகிருத்திய நிமித்த விசார நிரூபணத்தினாற் பதித்துவக் குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

உபாதானம்.

கிறிஸ்துமதத்தர்களே!

யெகோவா ஆனவர் முதற்காரணமின்றி இன்மையிலிருந்து உலகத்தைப் பிறப்பித்தார் என்று கூறுகின்றீர்களே: "உள்ள காரணத்திலுண்டாங்காரியமுதிக்கும்". "காரணத்திற் சத்திருபமாயிருந்ததே பின்பு காரகங்களால் வியத்திருபமாக் காரியமாம்; வித்தின் மரம்போல". "காரணமின்றிக் காரியம் பிறத்தல் யாண்டுமில்லை." இன்மைக் காரணத்தில் இன்மைச் காரியம் பிறக்குமன்றி உண்மைக்காரியம் பிறவாது. மணலினெண்ணெயைப்போல இல்லாததைச் செய்தலின்மையானும், தயிரைவேண்டினேன் பாலையெடுத்தல்போலக் காரியம்வேண்டினேன் காரணங் கோடலானும், வெள்ளியிற் பொன்னுண்டாகாமைபோல எல்லாவற்றினும் எல்லாம் உண்டாகாமையானும், வலிய குலாலனும் மண்ணால் இயலுங்குடத்தையே செய்தலானும், காரியத்திற் காரணத்தன்மையிருத்தலானும் சற்காரியவாதம் துணியப்படும் என்பன நியாய நூற்றுணிபாமன்றோ!

ஆதலால் குடமுதலிய காரியங்களுக்குக் குயவன்முதலிய கர்த்திரு காரணமும், மண்முதலிய முதற்காரணமும் பிறழ்தலின்றி நியதமாயிருத்தலால் காரியமாகிய உலகத்துக்குக் கருத்தாவும், முதற்காரணமும் ஆவசியகமாயுள்ளன என்று அனுமிக்கப்படும்.

உலகமாகிய ஒரு பக்ஷத்திலே காரியத்தன்மையாகிய ஒரு அநுமானத்தால் அநுமிக்கப்படுகின்ற கருத்தாவும் முதற்காரணமுமாகிய இரண்டு சாத்தியங்களுள் ஒன்று சித்தமாம் எனவும், மற்றையது அசித்தமாம் எனவுங்கொள்ளல் ஒருவாற்றானும் பொருந்தாதன்றே!

அங்ஙனங் கொள்ளின் அநுமானப் பிரமாணமெல்லாம் அழிந்துபோமே! அற்றேல்; காரியத்தன்மை ஏதுவினாலே திருஷ்டாந்த சித்த கடாதி கர்த்தாக்களிடத்திற் போலத் தார்ஷ்டாந்திக சித்தலோக கர்த்தாவிடத்திலும் சிற்றறிவு, சிறிதாற்றல், பரவசம், நிறையாமை, நிலையாமை என்னுங் குணங்கள் உளவாமென்று கருதப்படுமன்றோவெனின்; அற்றன்று திருஷ்டாந்தத்திலே கடகர்த்தாவாகிய சீவாத்துமா ஆனவன் தன்காரியமாகிய கடத்தை முடிக்கும்வழித் தன் காரியத்திலே முற்றறிவனாயத், தன்காரியத்தின் முழுதியற்றுபவனாய்த் தன் காரியத்திலே நிறையுடையனாய்த், தன்காரியத்திலே தன்வசத்தனாய்த், தன்காரிய முடித்தற்கியன்ற சரீர அவதி நிலையுடையனாய் இருப்பன், அப்படியே கடவுளுந் தன்காரியத்திலே முற்றறிவு முதலியன உடையனாயிருப்பன் என்பது முடியும். அற்றேல்; கடகர்த்தாத் தன் காரியமல்லாத படமுதலியவற்றை இயற்றமாட்டாமைபோலவே இறைவனுந் தன் காரியமல்லாத பிறிதொன்றை இயற்றமாட்டானாவன் என்னில் இறைவனது காரியமல்லாத பிறகாரியமின்மையால் இச்சங்கைக்கிடமே இல்லை என்பது. அதனால், காரியத்தன்மையேதுவால் முதற்காரணவுண்மை சாதிக்கப்படுகின்றது.

இனிக் கடவுள் சர்வசாமர்த்தியத்தினாலே காரணமின்றிக் காரியம் பிறப்பிப்பார் என்னில், அது கூடாது. சர்வசாமர்த்தியமாவது தக்கவையெல்லாவற்றினுந் தடையின்றி இயலுந்திறமையேயாம். அஃதுள்ள வழியுந் தக்கதையன்றித் தகாததைச் செய்தல் ஒருவாற்றானும் முடியாது. சிறுமையும், பருமையும் மாறாதிருக்கக் கடுகினுள்ளே மலையைப்புகுத்தல் தக்கதன்று; அது செய்யாமையாற் சர்வ சாமர்த்தியத்துக்குப் பங்கம் உண்டாதலேயில்லை. உண்டாமென்னில், கடவுள் தன்னையொத்த அநாதிக் கடவுளை இயற்றற்குந் தன்னையழித்தற்கும் வன்மை இல்லாதவராதலால் அசமர்த்தர் என்னலும் வேண்டுமே. அஃது உமக்கும் உடன்பாடன்றாதலால் முதற்காரணம் வேண்டியவழியும் சர்வசாமர்த்திய பங்கஞ் கொள்ளற்கிடமே இல்லை என்பது.

இன்னுங் கடவுள்தாமே முதற்காரணமும் நிமித்தகாரணமுமாய் நின்று உலகத்தைப் பிறப்பித்தார் எனக்கொள்ளலாமே என்றால் அதுவுங் கூடாது. "காரியங்கள் காரணசுபாவமுடையன," என்பது நியாயமாதலால் வெண்ணிறமுடைய ஆடையினது முதற்காரணமாகிய நூலும் வெண்ணிறமேயுடையதாயிருத்தல்போல சேதனமு மசேதனமுமாகிய உலகத்துக்கு முதற்காரணமாதலாலே கடவுள் சேதனத்துவமும் அசேதனத்துவமும் உடையர் என்று கொள்ளல்வேண்டும். கொள்ளவே தம்முண் மாறுபட்ட சேதனத்துவமும் அசேதனத்துவமும் ஆகிய இருதருமங்களும் ஒரு தருமியிலிருத்தல் கூடாமையாகிய குற்றமும் பற்றும். ஒரு கூற்றாற் சேதனத்துவமும் ஒரு கூற்றால் அசேதனத்துவமும் உடையரென்னிலும் சாவயவத் தன்மையுண்டாய்க் கடபடாதிகட்குப்போலக் காரியத்தன்மைவந்து பரம காரணத்தன்மை கெடுதற் குற்றம்பற்றும். "யாது யாதுசாவயவம் அது அது காரியம்; எங்ஙனம், கடபடாதி என்பது நியாயமாதலின்.

இன்னும் கடவுள் சுவதந்திரத்துவமுடையராதலாற்

பிறிதொன்றை வேண்டாது தம்மிச்சைப்படியே உலகத்தைப் பிறப்பித்தார் என்று கொள்ளலாமெனில்; அதுவுங் கூடாது. சுவதந்திரத்துவம் உள்ளவழியும் நியாயம் நோக்காது தொழில் செய்வாரா? நியாயம் நோக்கித் தொழில் செய்வாரா? நோக்காது செய்வரென்னில் சீவர்களுடைய புண்ணியபாவங்கள் என்னுங் காரணங்களை நோக்காது வேண்டியபடியே நியமமின்றிச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுப்பார் என்றும், காரியத்திற்கேற்ற காலம் இடம் முதவிய பொதுக்காரணஙகளையும் நோக்காது வேண்டியபடியே தொழில்செய்வார் என்றும், தன்மிதன்ம பாவசம்பந்த நியாயம் நோக்காமலே கடினமாகிய பூமிநெகிழ்வும் நெகிழ்ந்த நீர் கடினமாகவும் நீர் நாற்றமுடையதாகவும் அக்கினி இரசங் கொடுப்பதாகவும் வாயு உருவமுடையதாகவும் செய்வார் என்றும் இன்னும் வேண்டிய வேண்டியபடி செய்வார் என்றும் கொள்ளவேண்டுமே. நியாயம் நோக்கியென்னில் காரண காரிய பாவசம்பந்த நியாயமும் சற்காரியவாத நியாயமும் நோக்கி முதற்காரணத்தை வேண்டியே தொழில் செய்வார் என்றன்றே கொள்ளல்வேண்டும்.

அற்றேல்; முதற்காரணம் முதலியவற்றை வேண்டித் தொழிலியற்றுதலினாலே கடவுள் சுவதந்திரத்துவம் இல்லாதவராவாரன்றே என்னில்; அற்றன்று, கடவுளின் சுவதந்திரத்துவமாவது சுவசுந்திரமாகிய பிறிதினாலேவப்படாமலிருந்து கருவி முதலியவற்றை யேவி இயற்றுந்தன்மையேயாம். சீவகருமமுதலியவற்றை வேண்டாதிருத்தலன்று. பாண்டாகாரமுதலியவற்றை வேண்டித் தானம் முதலிய தொழிலியற்றும் அரசனுக்குச் சுவாவதி சுவதந்திரத்துவங் குறையாமைபோலவே, நிமித்தம் முதற்காரணம் சீவகருமம் முதலியவற்றை வேண்டித் தொழிலியற்றுங்கடவுளுக்குச் சுவதந்திரத்துவங் குறைதலே இல்லை என்ப.

இங்ஙனமாகவே உபாதான விசார நிருபணத்தினாற் பதித்துவக் குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

ஆதிசிருட்டி.

கிறிஸ்து மதஸ்தர்களே!

கடவுள் ஆதிமனுஷரை விவேகம் இல்லாதவராகச் சிருட்டித்தது என்னை? அவர் விவேகம் உடையராயின், விலக்கியது செய்தலே தீமை - செய்யாமையே நன்மை- என்று பகுத்தறியாமல் விலக்கிய கனியைப் புசித்தது என்னை? அக்கனியைப் புசித்தபின் உண்டாகிய நன்மை தீமைகளின் ஞானம் முன் இல்லாதது என்னை?

அப்படிச் சிருட்டித்த கடவுள் அவர்களை இருத்திய தோட்டத்திலே உபயோகமில்லாத ஒரு விருக்ஷத்தை உண் டாக்கி வைத்தது என்னை?

ஒரு பிதாக் காட்சிக்கினிய நச்சுக்கனியொன்றைக் கொண்டுபோய் விவேகமில்லாத குழந்தைகள் இருக்குந் தன் வீட்டில்வைத்து "இதைப்புசிக்கவேண்டாம்" என்று சொல்லிவிட்டுப்போக, அவர்கள் அதைப்புசித்துத் துன்ப முறுவாராயின், அப்பழி அவர்களைச்சாராது பிதாவையே சாரும் அன்றோ! அதுபோல ஆதிமனுஷர் பாவிகளாயின குற்றங் கடவுளையே சாருதலன்றி அவர்களைச் சாருமா?

இனிக் கடவுள் தாஞ்சொல்லியபடியே விலக்கிய கனி யைப் புசித்த அப்பொழுதே மரணதண்டஞ் செய்யாது விட்டது நீதியா? இரக்கமாயின், சர்வஞ்ஞராகிய தாம் பின் நிகழ்வன எல்லாம் அறிவாராதலின், முன்னரோ அத னை நினையாதுவிட்டது யாது பற்றியோ?

மேலும் அக்கனியைப் புசித்தலினாலே நன்மைதீமை களின் ஞானம் உண்டாதல் கூடுவதாக, அதை விலக்கி னது வஞ்சகமாமே! அற்றேல், அம்மரந் தன்னிற்று னே நன்மைதீமைகளை அறிவிக்கும் வலிமை உடையதன்று கடவுள் விதித்தபடி செய்தலே நன்மை என்றும், விலக் கியதைச் செய்தலே தீமை என்றும் அறிதற்கு ஓர் அறி

குறியாய் நிற்றலால் நன்மை தீமை அறிவிக்கும் மரமென்றதாம் என்னில்; இப்பொருள் கொள்ளற்குப் பிரமாணம் ஒன்றுமின்மையானும், அக்கனியைப் புசித்ததினலே அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டன என்று சொல்லப்பட்டமையானும் அது பொருந்தாதென்க.

இனி எப்பொருளாயினும் ஆகுக; இந்த மரத்தை அங்கேவைத்து, இதின் கனியைப் புசியாதபடி விலக்கினதற்கு நிமித்தம் யாது? தமது விதிக்கு அடங்குதலே நன்மை அடங்காமையே தீமை என்பதனை அந்த மரம் வழியாக அவர்க்கு அறிவிக்க நினைந்தாரா? அப்படி நினைந்தாலுந் தமக்கும் பிறருக்கும் பயன்படத்தக்க வேறு கற்பனைகளைக் கற்பிக்கலாமே! ஒரு பயனுமில்லாத இந்த வீண் கற்பனையைக் கற்பித்தது என்னை? அல்லதூஉம் ஆன்மாக்களுக்குப் பகுத்தறிவு கொடுக்கப்பட்டதாயின், அவர் கடவுளே சர்வகாரணர் என்றும், அவர் விதிக்கு அமைதலே நன்மை, அமையாமையே தீமை என்றும் நன்றாய் அறிவாராதலின், இந்த நச்சுமரம் அதற்கு வேண்டியதில்லையே! வேண்டுமாயின், முத்திபெற்றவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட கட்டளை இடவேண்டுமே!

தமக்கு அடங்குவாரோ அடங்காரோ என்று பரீக்ஷித்தற்கு நச்சுமரத்தை வைத்து விலக்கினார் என்னில், முன்னரோ அறியாமையினாற் சருவஞ்ஞர் அல்லர் என்று கொள்ளவேண்டுமே!

கடவுள் மனுஷருக்குச் சுவாதீனத்தன்மையைக் கொடுத்திருந்தார், ஆதலின் மனுஷர்மேலன்றி அவர்மேலே குற்றமில்லை, என்பீராயின்; அது பொருந்தாது: ஒரு பிதா விவேகமில்லாத பிள்ளைகளுக்குச் சுவாதீனத்தன்மையைக் கொடுத்துவிட, அப்பிள்ளைகள் பெருந்தீமைகளைச் செய்தாராயின், அக்குற்றம் யார்மேலதாகும்? விவேகமில்லாதவருக்குச் சுவாதீனத் தன்மையைக் கொடுத்தது நீதியா? அது நிற்க

கடவுள் தமது ரூபமாகப் படைத்த மனுஷரை ஒரு பிசாசு வஞ்சித்துக் கெடுக்கவல்லதா?

அப்படியே பிசாசுவந்து கெடுத்தபோது கடவுள் அங்கே இருந்திலரென்னில், சருவ வியாபகர் அல்லர் என்றும்; அதனை அறிந்திலரென்னில், சருவஞ்ஞர் அல்லர் என்றும்; அறிந்தும் அப்பிசாசைக் கண்டிக்க மாட்டாதிருந்தார் என்னில், அநந்தசத்தி உடையவர் அல்லர் என்றும்; அதற்கு உடன்பட்டேயிருந்தாரென்னில், கருணை இல்லாதவர் என்றுங் கொள்ளவேண்டுமே.

ஒரு துட்டமிருகம் வந்து தன் பிள்ளையைக் கொல்லும்போது, அதனை விலக்குதற்கு இயன்றமட்டும் பிரயாசப்படாமற் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன் பிதா எனப்படுவானா! இல்லையே. அப்படியானால், உங்கள் கடவுளைச் சருவலோகபிதா என்று கருதலுந் தகுமா? பிசாசையுந் தண்டித்து மனுஷரையும் முத்தியிற் சேர்ப்பேம் என்னுங் கருத்துடையராய் இருந்தார் என்னில், வியாதியுந் தேடி மருந்துந் தேடுதல் மதிகேடாதலால், அது கருத்தன்றென்க.

மேலும் மனுஷருடைய சுத்தியைக் கெடுத்தது பிசாசெனவே, முன்னரோ தேவதூதருடைய சுத்தியைக்கெடுத்து இப்பிசாசாகும்படி செய்துவிட்டது பிறிதோர் பிசாசு என்று கொள்ளவேண்டும்: அங்ஙனமின்மையாற், கடவுளே எல்லாரையுங்கெடுத்த பிசாசு என்று கொள்ளவேண்டுமே!

இனிப் பிசாசுதானே சருப்பவேஷங்கொண்டு வந்து மனுஷரைக் கெடுத்ததாக, அப்பிசாசுக்கே சாபமிடாது, சருப்பங்களுக்கெல்லாஞ் சாபமிட்டது என்னையோ?

பாவத் தோற்றத்துக்கு ஒருவாற்றானுங் காரணமாகாத சருப்பங்களெல்லாஞ் சாபம் பெறுவனவாக, அப்பாவத்தோற்றத்துக்கு நேரே காரணமாயிருந்த பிசாசும், விரு

க்ஷமும், அவற்றைச் சிருட்டித்த கடவுளுஞ் சாபம் பெருதொழிதல் நீதியா?

மேலும் ஆதி மனுஷரோ தீமை செய்தவராக, அவருக்கு இட்டசாபம் அவர் சந்ததியிற் பிறக்கும் மனுஷரெல்லாரையுஞ் சாரும்படி செய்தது யாது பற்றியோ?

ஆதி. சு: சு, எ. "தாம் பூமியிலே மனுஷரை உண்டாக்கினதற்காகச் சோகித்துப் பரிதாபித்தார்; அது அவருடைய இருதயத்துக்கு நோவாயிருந்தது: நாம் மனுஷரைப் படைத்தது நமக்குப் பரிதாபமாயிருக்கின்றது." என்றார், என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அவர் இப்படியே முன்னர் இச்சையுடையராய் மனுஷரைச் சிருட்டித்துவிட்டுப் பின்னர்ப் பரிதாபங்கொண்டதென்னை?

அவர் தாஞ் சிருட்டித்த மனுஷர் சுத்தராயிராது பாவிகளானமையினாலே பரிதாபம் அடைந்தார் என்னில், அது நியாயந்தான்; பாவிகளாதன் மாத்திரமுடைய மனுஷரைச் சிருட்டித்தமைபற்றி அப்படிப் பரிதாபங்கொண்ட கடவுள், தாமே சிருட்டித்த தேவதூதன் பாவியாய்ப் பிசாசாதன் மாத்திரமன்றித் தம்முடைய அடியார்களாகிய மனுஷரையுங் கெடுத்துத், தம்மையும் அபகீர்த்திப்படுத்தித், தமது கட்டளையையும் விலக்கித், தாம் பிறந்து, உலைந்து, பாடுபட்டு இறந்ததற்குக் காரணமானதினாலே "பிறப்பிறப்பற்றவர்" என்னும் பெயரையுங் கெடுத்து, இப்படியே தமக்குப் பெருங்கேடு செய்தானாதலின், அவனைச் சிருட்டித்தமை பற்றி அத்தியந்த பரிதாபம் அடைதலே தக்கதாகவும், அதுபற்றிச் சிறிதும் பரிதாபம் அடையாதது என்னையோ? அவர் சிருட்டியின் முன்னே இப்படித் தீமைகள் சம்பவித்தலை அறியார் என்னில், சருவஞ்ஞர் அல்லர் என்றும்; அறிவார் என்னில், இரக்கமில்லாதவர் என்றும பின்பு பரிதாபம் அடைந்தார் என்பது பொய்யாமென்றுங் கொள்ளவேண்டுமே!

அன்றியும், உலகத்திலே இன்னது இப்படியாகும் என்று முன்னேயறிந்தால், இன்னது இப்படி நடத்தல் வேண்டும் என்ற நியதி நிச்சயமும் அப்போதுதானே பண்ணிக்கொள்வாரன்றே! அவர் நிச்சயித்திருந்தபடியே சகலமும் நடக்குமேயன்றி நிச்சயம் இடையிலேதவறி மாறுமா? மாறுபட்டால், சருவஞ்ஞத்துவமுஞ் சருவகர்த்திருத்துவமும் அவரிடத்தில் இல்லையென்று முடியுமே! மாறுபட்டதின்றாகிற், சகலமும் அவருடைய நியமப்படிதானே நடக்குமன்றி நூதனமாக வேறொன்றுஞ் சம்பவியாது: ஆதலாற் சகலபாவமும் பழியும் அந்தக்கடவுளையே சாருதலன்றி, மனுஷரைச் சார நியாயமில்லையே.

சகலத்தையும் முன்னே நிச்சயித்துக்கொண்டவர் என்பதற்கு பிரமாணம். எபேசியர். க: ச. அவர் உலகத்தைப் படைக்குமுன்னே அன்பினாலே பரிசுத்தராயும் மாசற்றவராயும் இருக்கும்படி எங்களைத் தெரிந்துகொண்டார்; ஷை கக. அவர் முன்னே நிருபித்தபடியே முன்னே கிறிஸ்துவிலே நம்பிக்கை வைத்தவர்களாகிய எங்களாலே அவருடைய மகிமை விளங்கும் பொருட்டு; உரோமர் அ-ம் அதி: உஅ. அன்றியும் இறைவனுடைய நிருபணத்தின்படியே அழைக்கப்பட்டவர்களாய் அவர் மீதிலன்பு செய்வோர்க்குச் சகலகாரியங்களும் நன்மையைத் தருவன என்றறிகிறோம். ஏனெனில்; இறைவன் எவர்களை முன்னே குறித்தாரோ, அவர்களைக் கிறிஸ்துவின் சாரூப்பியம் பெறும்படி நியமித்தார். எவர்களை நியமித்தாரோ, அவர்களை அழைத்தார். எவர்களை அழைத்தாரோ, அவர்களைப் புண்ணியவான்களாகவுஞ் செய்தார். எவர்களைப் புண்ணியவான்களாக்கினாரோ, அவர்களை விபவாதிகாரிகளுமாக்கினார்; அப்போஸ்தலர், உ: உரு. இறைவன் நிச்சயித்திருந்த சூழ்ச்சி முன்னாகிய நிருபணப்படியே யேசு மரணத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது; உரோமர். கூ: உஉ, உரு. இறைவன் கோபத்தை வெளிப்படுத்தற்குந் தனது

சத்திபை விளக்குதற்குஞ் சித்தமாய் அழிவுக்குத தகுந்த கோபத்தின் பாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் குறித்துத் ஸதரியமாகத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அன்றியும் மூத்திக்கென்று முன்னே ஆயத்தம்பண்ணின அநுக்கிரகத்தின் பாத்திரங்களின் மேலே தமது மகிமையாகிப தனத்தை விளக்க விரும்புகிறார்; உ. தேசலோனிகர். உ. அதி: கந. "சகோதரரே உங்களை இறைவன் ஆதிமுதலா யாவியினுடைய பவித்திரத்தன்மையாலும், சத்திய கதையின் விசுவாசத்தினாலும் இரட்சிக்கும்பொருட்டுத் தெரிந்துகொண்டார்." என்பனவற்றாலறிக.

இந்த வாக்கியங்களினாலே இன்னது இன்னபடி நடத்தல் வேண்டுமென்று சிருட்டிகாலத்து முன்னேயே யெகோவா நிச்சயித்துக்கொண்டார் என்று தோன்றுகின்றது. அவருடைய நிசசய நியமப்படி தானே சகல தீமைகளும் உண்டாகுமன்றி, நியமந்தப்பி ஒன்றும் விளையாது; ஆதலால், அந்தக்கடவுள் தாம் விளைவித்த பாவத்துக்காக ஆன்மாக்களைத் தண்டிப்பது பேரநீதியேயாம்.

இங்ஙனமே ஆதி சிருட்டி விசார நிருபணத்தினாற் பதித்துவக் குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

துர்க்குணம்.

கிறிஸ்தவர்களே!

உங்கள் யெகோவாவிடத்தில் இல்லாதனவாகிய சருவஞ்ஞத்துவம் முதலிய குணங்கள் அவரிடத்தில் உள்ளன எனறு பெரும்பொய் பேசுகிறீர்கள்.

அவரிடத்தில் உள்ளனவாகிய எரிச்சல், கோபம், அழுக்காறு, சீவத்துரோகம், தற்புகழ்ச்சிப்பிரியம், வியாகுலம், துட்டத்தன்மை பொய் முதலிய கொடிய துர்க்குணங்களைக் கூறாது மறைத்து விட்டீர்களே!

யாம் அவரிடத்தில் அந்தத் துர்க்குணங்களெல்லாம் உள்ளனவே என்பதை நீவிர் மெய்யெனக்கொண்ட விவிலிய நூற்பிரமாணங் கொண்டே சாதிக்கின்றோம்.

யாத். உ௦, அதி; ரு. "நாம் எரிச்சலுள்ளதேவன்" எனவும், ஷெ ௩௪: ௧௫. "கர்த்தருடையநாமம் எரிச்சலுள்ளவரென்பது அவர் எரிச்சலுள்ள பராபரன்" எனவும், யோசுவா. உ௪: ௧௯. "நீங்கள் கர்த்தரைக் சேவிக்கமாட்டீர்கள். ஏனெனில், அவர் பரிசுத்தமும், எரிச்சலுமுள்ள தேவன்" எனவுங் கூறப்பட்டதினாலே எரிச்சலுடையவர் என்றும்,

௪. மோசே. ௧௬. அதி: ௪௬. "கர்த்தரின் சந்நிதியிலிருந்து கடுங்கோபம் புறப்பட்டது" எனவும், யாத். ௩௨. அதி: ௧௦. "நமது கோபம் அவர்களுக்கு விரோதமாபெரிய நம்மை விட்டுவிடு" எனவுங் கூறப்பட்டதினாலே கோபமுடையவர் என்றும்,

ஆதி. ௩ : உஉ, உ௩. "பின்பு பராபரனாகிய கர்த்தர் இதோ மனுஷன் நன்மை தீமை அறியத்தக்கவனாய் நம்மில் ஒருவனைப்போலானான். இப்போதும் அவன தன் கையை நீட்டிச் சீவவிருக்ஷத்தின் கனியையும் அறுத்துப் புசித்துச் சதாகாலமும் உயிரோடிராதபடி கட்டளைபண்ண வேண்டும் என்றுசொல்லி, ஏதன் என்னுந் தோட்டத்தில் இருந்தனுப்பிவிட்டார்" எனவும், ஆதி. ௧௧. அதி. "சனங்கள ஒரு உன்னதமான பெரிய கோயிலைக் கட்டத்தொடங்கினமை கண்டு அதனால் அவர்கள் பெருங்கீர்த்தி அடையபோகிறார்கள் என்று யெகோவா பொறாமைகொண்டு, அவர்கள் சிதறுண்டுபோகப் பண்ணினார்" எனவுங் கூறப்பட்டதினாலே அழுக்காறுடையவர். என்றும்,

யாத்: ௧௨. "எகிப்து தேசத்திலுள்ள தலைப்பிள்ளைகள் எல்லாவற்றையும் பாதியிரவிலே பலியெடுத்தார்:" எனவும், "பார்வோனுடைய இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தித் தன்னுடைய கட்டளையைக் கைக்கொள்ளாமல் விலக்கிக்கொண்டு அவனையும், அவனுடைய சேனைகளையும் தன்மகிமை விளங்கும்பொருட்டுச் சமுத்திரத்திலே அமிழ்த்திக் கொன்றார்." எனவும், ௩. மோசே. ௧௬: ௧. தமது சந்நிதியி

லே வந்த ஆரோனின் குமாரர் இருவரைக்கொன்றார்." எனவும், சாமுவேல். க. புக். உரு. அதி: ௬அ. "நாபால் என்றவனை அடித்துக்கொன்றார்." எனவும், மேலும் இஸ்ரவேற் சனங்களுள்ளும், பிறருள்ளும் பல கலகங்களைமூட்டி வெகு கொலைசெய்தார் எனவும், கூறப்பட்டதினாலே சீவத்துரோகியென்றும்,

தமது மகிமை விளங்கும்பொருட்டு முயன்று திரிகின்றவர் என்று பலவிடத்துஞ் சொல்லப்படுதலாலே தற்புகழ்ச்சிப்பிரியர் என்றும்,

படைத்தபோது சந்தோஷப்பட்டுப் பின்பு பரிதாபங்கொண்டதினாலே வியாகுலமுடையவர் என்றும்,

யாத் க. அதி: "மருத்துவிச்சிகள் ஒரு பொய்சொன்னதினிமித்தம் அவர்களுக்கு நன்மைசெய்தார்" எனவும், க. இராசா, உஉ. அதி: ஒரு ஆவியை அனுப்பிப் பொய்சொல்லுவித்து ஆகாப் என்பவனையும், அவனுடைய சேனைகளையும் கொன்றார், எனவுங் கூறப்பட்டதினாலே பொய்யுடையவர் என்றும்,

யாத். கக. அதி. இஸ்ரவேலரை அயலாரிடத்திலே நகைகளை இரவலாக வாங்கிக்கொண்டு விலகிபோடும்படி மூட்டிவிட்டார் எனவும், உ. சாமுவேல். கஉ. அதி. தாவீதென்பவன் ஊரியாவின் மனைவியைப் பிடித்துக்கொண்டதினாலே தாவீதுடைய பெண்களை அவனுடைய தோழனுடனே சயனிக்கும்படி கற்பித்தார் எனவும், ஆதி: உ0. ஆபிரகாம் ஈசாக்கு என்பவர்களைப் பொய்சொன்னமைபற்றித் தண்டியாமல் அநுக்கிரகித்தார் எனவும், ஓசியாவின் தீர்க்கதரிசனம். க. அதி. ஓசியாவை நோக்கி நீ போய் ஒரு வியபிசாரப்பெண்ணையும் வியபிசாரமார்க்கத்திற் பிறந்த பிள்ளைகளையும் உன்னிடமாகச் சேர்த்துக்கொள் என்றார் எனவுங் கூறப்பட்டதினாலே பெருந்துட்டர் என்றுஞ் சொல்லப்படுவர்.

இன்னும் விவிலிய புத்தகத்திலே கண்ட யெகோவாவின் துராசாரங்கள் எல்லாவற்றையும் பேசப்புகில் அதிக விஸ்தாரம் ஆகுமென்று கருதி இவ்வளவுங் காட்டினமை அமையும் என்று விடுக்கின்றோம்.

இங்ஙனமே துர்க்குண விசார நிருபணத்தினாற் பதித்துவக் குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

கிறிஸ்து சரிதம்.

கிறிஸ்தவர்களே!

யேசுக்கிறிஸ்து என்பவருந் தேவத்தன்மை சிறிதும் இல்லாதவர் என்பதை இப்போது சற்றே காட்டுகின்றோம்.

கிறிஸ்து என்பவர் தம்மை அநாதியிலே பந்தித்த மூலமல காரணத்தினாலே, பூர்வ காலீந கர்மானுசாரமாகவே மாயா காரியமாகிய தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேத நீர் என்னுஞ் சத்த தாதுக்களாலாகிய சரீரத்தை எடுத்துக், கருப்போற்பத்தியான போது தாயுடைய மூலாக்கினியினால் வெதும்பிக் கருப்பப்பையிலே நிறைந்த நீரிலே அமிழ்ந்தி, வாயுவினான் மொத்துண்டு தத்தளித்துத், தாய்க்குண்டாகிய பசி தாகம் முதலிய வேதனைகளினால் வருந்தி, இருட்சிறைச்சாலை என்னுங் கருப்பத்தில் அநேகநாள் இருந்து, யோநித் துவாரத்திலே நெருக்குண்டு, பிறவி வேதனை முழுதும்பட்டனுபவித்துப் பிறந்து, வளர்ந்து, சமயத்துரோகம் தேவதூஷணம் முதலிய கொடும்பாதகங்களைச்செய்து, உலைந்து திரிந்து, முப்பத்து மூன்றாம் வயசிலே தாஞ் செய்த பெருங் குற்றங்களினாலே சிலுவையில் அறையுண்டு புலம்பிச் சொல்லிமுடியாத பெரிய வேதனைப்பட்டு இறந்தாராதலின், அவர் பசுக்களுள்ளுந் துட்டபசு என்பது தெளிவாயிருக்கின்றது.

மேலும் மத். ச: க, ச லூக். ச: க, கங-கிறிஸ்துவைப் பிசாசு பிடித்தது என்றும், குற்றஞ் செய்ய ஏவினது என்றும், அவனைப் பசித்திருக்கப் பண்ணியது என்றும், காடு நாடு முதலிய பலவிடங்களிலுங் கொண்டு திரிந்தது என்றும், உயர்ந்த மலையிலே ஏற்றினது என்றும், தன்னை வணங்கச் சொல்லியது என்றும், சொல்லப்பட்டமையாலும், லூக். உஉ: சங. "வானத்திலிருந்து ஒரு தூதன் வந்து அவனைப் பெலப்படுத்தினான்" என்று சொல்லப்பட்டதினாலும், யோவா. கக: ருச. "யேசு யூதருக்குப் பயந்து ஒளித்துத்திரிந்தார்" என்று சொல்லப்பட்டதினாலும், யேசு சர்வகர்த்திருத்துவமும், சுவதந்திரத்துவமும் உடையவரல்லர்.

மாற்கு. கங: நஉ. "பிதாவன்றி வேறெவனேனுந் தேவதூதகணமேனுங் குமாரனேனும் அந்த நாளேயாயினும், நாழிகையையாயினும் அறிவதில்லை" என்றதினாலே குமாரராகிய யேசுக்கிறிஸ்து சர்வஞ்ஞருமல்லர்.

மத், உசு: நஎ, நஅ. "யேசுநாதர் சோகித்து அதிக வியதனப்பட்டார்" என்றதினாலே அவர் நித்தியானந்தரும் அல்லர்.

மத். கஉ: கஎ. "இதோ நான் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவனாய் என்னைச் சேவிப்பவனாய் எனக்கன்பானவனாய் இருக்கிறான்" என்று கிறிஸ்துவைக்குறித்து பெகோவாச் சொல்லியதாகச் சொல்லப்பட்டதினாலும், லூக். கங: நரு. "பராபரனுடைய நாமத்தினால் வருகிறவர்" என்பதினாலும், ஷை உங: சசு. "பிதாவே உம்முடைய கைகளிலே என்னுடைய ஆவியை ஒப்புக் கொடுக்கிறேன்" என்றும், மாற்கு. கூ: நஎ "என்னைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறவன் என்னை அனுப்பினவனை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான்" என்றும், மத். உசு: நகூ. "எந்தையே என்னிச்சைப்படி ஆகாது உமதிச்சைப்படியே ஆகும்" என்றும் யேசு சொல்

வினென்று சொல்லப்பட்டமையாலும், "அவர் தனியே செபத்தியானம் பண்ணும்படி ஒரு மலையின்மேல் ஏறினர்" என்றும் மத். உஎ : சசு. "என்றேவனே என்றேவனே என்னைக் கைவிட்டீரோ" என்று யேசு புலம்பினர் என்றும், மத். உ0 : உ0 - உசு. "சிவதியின் மனைவி தனது புத்திரர்களுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யும்படி யேசுவை வழிபட்டு யாசித்தபோது அது என் பிதா நியமித்தபடி ஆகுமேயன்றி நான் அதைச் செய்தற்கு அதிகாரமுடையேனல்லேன்" என்று அவர் சொல்லினர் என்றும் சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும், யேசுவானவர் சிறிதுந் தன்வசமின்றி மற்றோர் கடவுளைச் சேவித்து, அவரில் அன்புகூர்ந்து, அவருடைய நாமத்தினலே மகிமைபெற்று, அவருக்கே தம்முயிரை ஒப்புக்கொடுத்து, அவராலே பிரேரிக்கப்பட்டு, அவரிச்சைப்படி செய்து, அவரை நோக்கிப் பிரார்த்தித்து, அவருடைய ஆணையின்வழி நிற்கிற அடியவர் என்பது நிச்சயமாகக் காணப்படுதலாற் சுவதந்திரத்துவமும் உடையவரல்லர்.

அற்றேல், யேசு மானுஷியமுந் தேவத்துவமும் உடையவராதலால், மேற்காட்டிய செய்திகளெல்லாம் அவருடைய மானுஷியத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டன என்னில்; அது கூடாது: அவரிடத்தில் மானுஷியமுந் தேவத்துவமும் உண்டாயிருக்குமாயின் அவர் ஸ்நானம் பெற்றபோது பரிசுத்தாவி வானத்திலிருந்து புறப்போல் அவர்மேல் இறங்கவேண்டியது மில்லை. அவர் வியாகுலிக்கவேண்டியது மில்லை. அவரைத் தேவதூதன் பெலப்படுத்த வேண்டியது மில்லை. அவர் மரிக்கும் போது பராபரனே என்னைக் கைவிட்டீரோ என்று புலம்ப வேண்டியது மில்லை. பராபரன் அவரைத் தம்முடைய சேவகன் என்று சொல்ல வேண்டியது மில்லை. அன்றியும், அவருடைய தேகமும், மானுஷியமாக வந்து அத்தேகத்தை எடுத்து ஆன்மா வாகிய அவரும் பசுவாயிருக்க, அவரிடத்தே

தேவத்துவமும் இருந்ததென்று சொல்வதே பொருந்தாது.

கிறிஸ்து நாதர் பல அற்புதங்களைச் செய்தபடியால், அவரிடத்திலே தேவத்துவம் உண்டென்று கருதப்படுமெனில்; மோசே, யோசுவா, எலிசா, எலியா, முதலானவர்களும் அநேக அற்புதங்களைச் செய்தார்கள் என்று விவிலிய நூல் விரித்தலால், அவர்களிடத்தும் தனித் தனியே தேவத்துவம் உண்டென்று கருதப்படல் வேண்டும்.

அல்லாமலும், மத். கஎ : உ0, உஉ. யோவா. கச : கஉ. "பராபரன் மீதே விசுவாசமுள்ளவர்கள் சகலரும் அற்புதங்கள் செய்யக்கூடும்" என்றும், "உபவசித்துப் பிரார்த்திக்கிறவர்கள் மிகப்பெரிய அற்புதங்களைச் செய்வார்கள்" என்றும், மத். உச : உ௫. "பொய்க்கிறிஸ்துக்களும், பொய்த்தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பித் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் தாமும் மயங்கத் தக்க மகா பெரிய அற்புதங்களையுஞ் செய்வார்கள்" என்றும், சொல்லப்பட்டதினால் அற்புதஞ் செய்ததினாலே தேவன் என்று சாதித்தல் கூடாது.

கடவுள் யேசுவைத் தமது குமாரரென்றும், தாம் அவருக்குப் பிதா என்றும், சொன்னதினாலே அவர் தேவர் என்று சாதிக்கலாமேயெனின்; யோவா. க0 : ௫௫, ௫௬. "யூதர்கள் யேசுவை நோக்கி நீ மனுடனாயிருந்தும் உன்னையே தேவன் என்று சொல்லித் தேவனைத் தூஷிக்கின்றாயே" என்று கடிந்து சொன்னபோது, யேசுவானவர் "தேவனுடைய வசனத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் எல்லாரும் தேவகணங்கள் என்று சொல்லப்படலாம்" என்று விவிலிய புத்தகங் கூறலானும், நான் பிதாவினாற் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டும், அவரால் உலகத்தில் அனுப்பப்பட்டும் இருத்தலானும் என்னைப் பராபரனுடைய குமாரன் என்று சொல்லுதல் தேவதூஷணம் ஆகாது" என்று

சொன்னுர் என்பதினுலும், யோவான். ௨0 : ௧௭. "நீ என்னைப் பிடியாதே இன்னும் பிதாவின்பால் மேற் போந்திலன் ; ஆனுல் எனக்கும் உங்கட்கும் பிதாவாய் எனச்கும் உங்கட்கும் இறைவனுயிருப்பவர் யாவரோ? அவர்பால மேற்போகத் தொடங்குகின்றேன் என்று என் சகோதரருக்குப் போய்ச்சொல்லு" என்று யேசு சொன்னுர் என்பதினுலும், எரேமியா. ௩௧. அதி: ௯ "நான் இஸ்ரவேலுக்குப் பிதா எப்பிராயீம் எனக்கு முதற்பேருனவன்" என்று யெகோவா சொன்னமையாலும், மற்றவர்களேயுங் குமாரர் என்று கூறியதுபோல யேசுவையுங் குமாரன் என்று உபசாரமாகச் சொன்னதேயன்றி உண்மையன்று. ஆதலின் ; குமாரன் என்றதினுலே தேவன் என்று சாதித்தலுங் கூடாது.

இனிக் கணவனுற் சேரப்படாத மரியாள் என்ற கன்னியிடத்திற் பிறந்ததினுலே, அவர் தேவன் என்று சாதிக்கலாமெனின் ; அந்தப் பெண் யோசேப்புவுக்கு மனேவியாக நியமிக்கப்பட்ட பின்பே கருப்பந் தரித்தாளாதலின், அவனுலாயினும், பிறராலாயினும், சேரப்பட்டே கருப்பந் தரித்தாள் என்று சொல்லவேண்டுமென்றிச் சேரப்படாதிருந்தாள் என்று சொல்வதெப்படி?

யோசேப்புவும் மரியாளும் லௌகிக ஆசையை முற்றும் வெறுத்துத் தவத்திகளாய் இருந்தார்கள் : ஆதலின் அவர்கள் மனப்பூருவமாச் சாவளவுங் கூடாதிருந்தார்கள் என்னில் ; அவர்கள் விவாகநியமனஞ் செய்ய வேண்டியதின்ரும். மேலும் மத். ௧ : ௨௫. "அவன் தன் மூத்த குமாரனேப் பெறும்வரையும் அவளே அணேந்திலன்" என்பதனுலே மூத்த மகனேப் பெற்றபின்னர் அவளே அணேந்தான் என்பது பெறப்படுதலாலும், யோவான். ௨ : ௧௨. "அவருடைய சகோதரர்" என்றமையானும், அவர் இருவரும் ஆசையுடையோரன்றி ஆசையைத் துறந்தவரல்லர்

ஆதலின், பின்னே கூடினது போல முன்னேயுங் கூடியிருப்பார்கள். விவாகம் நியமித்த நாள் முதலாக இருவரும் ஓர் இடத்திலேதானே யிருந்தார்கள். அப்படி யிருந்தும் அவர்கள் கூடவில்லை என்று உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? அவர்களே அப்படிச் சொன்னார்கள் என்னில்; அவர்கள் தங்கள் அபிமானத்தைக் காக்கும் பொருட்டாயேனும், பிறகாரணங்களாலேனும் அப்படிச் சொல்லியிருத்தல் கூடும். அதைக் கொண்டு நீவிர் இப்படிச் சாதித்தல் கூடாது.

மேலும் யேசுவின் சீஷர் தங் குருவைப் புகழும் பொருட்டு யேசுமரணத்தின் பல வருடங்களின் பின் எழுதிவைத்த பொய்க்கதைகளை எப்படி நம்பலாம்? !

ஆதலால், மரியாள் புருஷனின்றிப் பிள்ளைப் பெற்றாள் என்பது பொய்யாதலால், அதனாலே யேசுவுக்குத் தேவதன்மை சாதித்தலுங் கூடாது. அது மெய்யாயினும் அதனால் மனுடருள் உயர்ந்த மனுடன் என்பதன்றிப் பிறப்பிக்கப்பட்டவரை மகா தேவன் எனல் கூடாது.

யேசு மரித்த மூன்றாநாள் உயிர்த் தெழுந்தார் என்றதினாலே அவர் தேவனேயாமெனில்; அதுவும் அவருடைய புலைச் சீடர் பொறித்து வைத்த பொருந்தாப் பொய்க்கதை ஆதலானும், அது பொய் என்பதற்கு யூதர்களே சாக்ஷிகளா மாதலாலும், அது மெய்யாயினும், யேசுவாலுஞ் சீடராலும் உயிர்த்தெழுந்த லாசரு முதலியோர் போல மகா தேவரால் உயிர்த்தெழுந்த யேசு தேவத்தன்மை பெறுதல் கூடாமையானும் அதுவும் பொருந்தாது.

இனி யேசுநாதர் சென்ம பாவத் தொடர் பின்றிப் பிறந்தார் என்கிறீர்களே! ஆதி மனுஷர் செய்த பாவம் அவர் சந்ததியைத் தப்பாமற் சேரும் என்ற தேவநியமப்படியே யேசு என்பவர் அவ்வாதி மனுஷருடைய சந்ததி

யிற் பிறந்த மரியாளுடைய சோணிதகாரிய சரீரியாய் அவளுடைய வயிற்றிலே உற்பவித்தவர் ஆதலாலே அவரையுஞ் சென்மபாவந் தொடரும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவர் பரிசுத்தராதலாற் பாவந் தொடராதெனின்; பிறக்கு முன்னே பரிசுத்தராயிருக்கின்ற பிற சீவர்கள் எல்லாரையும் பிறக்கும் போதே சென்ம பாவந் தொடரும் என்பதினாலும், பராபரன் பக்ஷபாதமிலி ஆதலாலுமே, அவரைச் சென்மபாவந் தொடராது என்பது சிறிதும் பொருந்தாது. "பராபரனே என்னைக் கைவிட்டீரோ" என்று புலம்பி என்னுடைய ஆவி உம்முடைய கைகளிலே ஒப்புக்கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி இறந்தமையினாலே, அவர் பராபரனுடைய உதவியை வேண்டிக்கொண்டவர் என்பது பெறப்பட்டது.

இனி அவர் இறந்தவுடனே எங்கே போயிருந்தார் ? யோவான். உ0: கஎ. "என் பிதாவண்டைக்கு இன்னும் ஏறினதில்லை" என்றிருத்தலால் மோக்ஷத்திலே போயினாரல்லர் ; அக்காலத்து மோக்ஷத்தில் வியாபியாமையால் எங்கும் வியாபித்திருந்தார் என்றலுங்கூடாது.

அப்போஸ்தலருடைய விசுவாசப் பிரமாணத்திலே "கிறிஸ்து மரித்தபின்பு பாதாளத்தில் இறங்கினார்" என்று சொல்லப்பட்டமையாலும், அவர் சகல பாவங்களையுந் தம் மேலேற்றிக் கொண்டமையால் நரகக் குழியில் வீழ்தலே கடனாதலாலும், நரகத்தில் இறங்கினவர்களுக்கு மீட்சி இல்லை என்பதினாலும், அவர் மீண்டேறினார் என்பது பொருந்தாது.

அவர் மூன்றாநாள் உயிர்த்தெழுந்தார் என்று அவருடைய மத்தேயு முதலிய சீடர்கள் எழுதிவைத்த வாக்கியங்கள் ஒன்றோடொன்று மிக மாறுபடுதலாலும், உலகமலைவாதலாலும் அது வெறும்பொய் என்பது தெளிவு.

இங்ஙனமே கிறிஸ்து சரித விசார நிருபணத்தினுற் பதித்துவக் குன்றவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நிக்கிரக அநுக்கிரகம்.

உலக முடிவிலே விசாரணை செய்யும்படி கிறிஸ்து வருவார், என்கிறீர்கள்! விசாரணைக் காலத்துக்கு முன்னே மரித்தவர்கள் எல்லாரும் நரகமோக்ஷங்களில் இருப்பார்களா? வேறிடத்தில் இருப்பார்களா? வேறிடத்தில் இருப்பார்கள் என்றால், ஆதாம், ஆபிரகாம், முதலியவர்கள் விசாரணைக்காலததிற்கு முன்னமே முத்தியில் இருந்தார்கள் என்றும் வேறு பலர் நரகத்தில் இருந்தார்கள் என்றும் நும் விவிலிய நூல் கூறுதல் பொய்யாம்.

மரித்தவர்கள் எல்லாருமே அந்தக் கணத்திலே நரகத்திலும் மோக்ஷத்திலுஞ் சேர்ந்து துக்க சுகங்களை அனுபவிப்பார் என்னில்; உலக முடிவிலே விசாரணை செய்ய வேண்டுவ தில்லையே! வேண்டுமென்றால், அந்த விசாரணையினால் முத்தியில் இருந்தவர்களை நரகத்திலும், நரகத்தில் இருந்தவர்களை முத்தியிலும் மாறி விடுவாரா? அன்றாகில், விசாரணை செய்தலால் வரும் பயன் யாதும் இல்லையே. முன்னே இருந்தபடி முத்தியில் இருந்தவர்களை முத்தியிலும் நரகத்திலிருநதவர்களை நரகத்திலும் விடுபவராயின், அவர் புதிதாக விசாரணைசெய்ய வேண்டியது என்னை? ஆதலால் உலக முடிவிலே விசாரணை என்று ஒன்று உண்டென்பது பொய்யாம்.

இனி அவர் விசாரணை செய்யும் போது மத்தியஸ்தராயிருப்பார் என்கிறீர்கள். ஆன்மாக்கள் யாதொரு கன்மமுஞ்செய்யாதிருக்கவும், தமது சித்தத்தின்படியே சிலரைச் சுகபோகிகளாகவுஞ் சிலரைத் துக்கபோகிகளாகவும் படைத்ததினலே பக்ஷபாதியாய் இருக்குமவர் மத்தியஸ்தர் ஆதற்குத் தகுந்தவர் அல்லர்.

கிறிஸ்துவானவர் விசாரணைக் காலத்திலே எந்தப் பிரமாணத்தைக் கொண்டு விசாரிப்பார்? விவிலிய புத்தகத்தைக் கொண்டு விசாரிப்பார் என்றால், அந்தப் புத்தகம் அநேக கோடி முகமாகப் பிரிந்து தலைதடுமாற்றமாய் முன்னொடு பின் மலைந்து விபரீதப்பட்டு ஒரு வெறியாட்டம் போன்றிருத்தலை நீங்களே கண்டிருக்கிறீர்கள்! அதைக்கொண்டு நீதி விசாரிப்பதெப்படி? அதைக்கொண்டு விசாரித்தாலும் அந்த விவிலிய புத்தகத்தைக் கண்டு கேட்டறியாத பற்பல தேசங்களில் இருக்குஞ் சனங்களுக்கு எதைக்கொண்டு நீதி விசாரிப்பார்? அவர்களுக்கு நன்மை இன்னது தீமை இன்னது என்று பகுத்தறிகின்ற விவேசனை யுள்ள மனச்சாட்சியைக் கொண்டு விசாரிப்பார் என்னில், நன்மை தீமை இவை என்று அறிதற்குச் சம்பிரதாய சாஸ்திரங்களே இன்றியமையாத கருவியாதலால், அவனவன் கைக்கொண்ட சம்பிரதாய சாத்திரங்களுக்கு இசையவே அவனவனுக்கு அறிவுண்டாயிருக்கும்; அப்படியிருக்க அவனவனுடைய அறிவாகிய மனச்சாட்சியைக்கொண்டு விசாரிக்க வேண்டுமாகில், அவனவனுடைய சமயசாஸ்திரங்களையே பிரமாணமாகக்கொண்டு விசாரித்தல் வேண்டும். அப்படியே விசாரிப்பார் என்றால், விவிலிய புத்தகமே பிரமாணமாகக் கொண்டு விசாரிப்பார் என்றும், மற்றுள்ள சமயநூல்கள் எல்லாம் பொய்நூல்கள் என்றும், நீவிர் பிதற்றுவது பெரும் பொய்யாம். அவர்களுக்கும் விவிலிய நூலைக்கொண்டு விசாரிப்பார் என்றால், அவர்கள் சென்மந் தொட்டு மரணம் வரையுங் கண்டு கேட்டறியாத விவிலியக் சட்டங்களை அவர்கள் கைக்கொள்ள வில்லை என்று கோபித்து அவர்களைத்தண்டிப்பது பெருங் கொடுமையாம். ஆதலிற் கிறிஸ்து விசாரணை செய்தற்குப் பிரமாணமே இல்லை.

கிறிஸ்து தம்மை விசுவசியாதவரை நித்தியநரகத்திலே தள்ளிவிடுவார் என்றீர்கள். கருப்பத்தில் இருக்கும்

போதும், பிறக்கும் போதும், பிறந்த பின்புங் குழவிப் பருவத்திலும், இறந்து போன ஆன்மாக்களும், குருடுஞ் செவிடுமாயிருந்து இறந்து போனவர்களுடை, பிறந்த நாட்டொடங்கிச் சித்தப்பிரமை முதலிய வியாதி பிடித்திருந்து இறந்து போனவர்களும், கிறிஸ்து சமயம் வழங்காத தேசங்களிலேயிருந்து தந்தஞ் சமய நூலால் விளங்கிய அறிவின்படி சன்மார்க்கராய் வாழ்ந்து இறந்துபோனவர்களுங் கிறிஸ்துவை அறிந்ததுமில்லை; விசுவசித்ததுமில்லையே!

விவிலிய நூலைபறிந்தும் அது தேவநூலெனத் துணியாமையாலே தாங் கைக்கொண்ட சமயத்திலே நின்று மரித்தவர்கள் கிறிஸ்துவை விசுவசித்த தில்லையே. அந்த ஆன்மாக்களை நரகத்தில் இடுவாரா? முத்தியிலா? நரகத்திலிட்டால், அதுபோன்ற அநியாயம் வேறொன்றில்லையே. ஆதலால், அவர்களை முத்தியிலே விடுவாரென்றால், தம்மை விசுவசியாதவர்களை நரகத்திலே தள்ளி விடுவார் என்பது சற்றும் பொருந்தாதே!

நுங் கடவுளானவர் ஆன்மாவை இடையிலே உண்டாக்கி அது தோன்றும் போதே அசுத்தத்தையுஞ், சுத்தமில்லாத கருவி முதலியவற்றையும், காமக் குரோத லோப மோக மத மாற்சரிய குணங்களையும், உடனே உதிக்கச் செய்து, தேவனு லன்றி மனுடருள் ஒருவராலும் அநுட்டித்து முடிக்கக் கூடாததும், யாதொரு பிரயோசனம் அற்றதுமாகிய ஒரு நீதி விதியைத் தானுக நியமித்து நடத்திக் கொண்டு, பின்பு விசாரணைக் காலத்திலே அந்த ஆன்மாவைக் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பது என்ன நீதியோ?

ஆன்மாக்களை அவர் அசுத்தமாகப் படைக்கவில்லையென்றால், ஆன்மாவானது அசுத்தமான கருவி முதலியவற்றைத் தானுகவே உண்டாக்கிக்கொண்டதா? தானுப் உண்டாக்கிக் கொள்ளவில்லை என்பதற்குப் பிரமாணமாகக் கோபம் முதலிய துர்க்குணங்கள் எல்லாம் பிறந்தவுட

னே காணப்படுகின்றனவே. அவை சென்மபாவத்தாலெனின், ஆதி ஆன்மாவிடத்தில் அவை எப்படி உண்டாயின? ஆதி ஆன்மாச் செய்த பாவத்தாலெனின், அப்பாவஞ் செய்தற்குக் காரணமாகிய விபரீத ஞானம் உண்டானதெப்படி? ஆகையால் அவர் ஆன்மாக்களை அசுத்தமாகவே படைத்தார் என்பது தெளிவு.

அவர் இன்னாருக்கு இன்னபடி நடத்தல்வேண்டும் என்று ஆரம்பத்திலே நியமித்துக்கொள்ளவில்லை என்றால், பின்பு நடப்பனவற்றை நியமியாத போதே அவற்றை அறியவும் இல்லை எனல் வேண்டும். அறிவாராயின், நியமித்து மிருப்பார்; அவர் நியமித்தபடி நடவாமற் போயிற்று என்றால், அவருக்குச் சர்வகர்த்திருத்துவம் இன்றாகுமாதலின், அவருடைய நியமப்படியே சகலமும் நடக்குமன்றி ஒன்றும் வேறொரு வகையாய் நடக்கவில்லை என்று கொள்ளப்படும்.

ஆதலாலே, அவர் தாமே ஆன்மாவையு முண்டாக்கித், தாமே அசுத்தத்தையு முண்டாக்கித், தாமே நச்சு மரத்தையும் படைத்துத், தாமே ஒரு வீணான கட்டளையும் விதித்துத், தாமே பிசாசையும் உண்டாக்கி அனுப்பி விட்டுத், தாம் செய்த பிழையினாலே பாவம் உண்டான போது தம்முடைய குற்றத்தைப் பிறர்மேல் ஏற்றிவிட்டுத் தாம் இரக்கம் உள்ளவர் போலக் காண்பித்து மீளவும் அந்தப் பாவத்தைத் தம்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு, தாம் வேதனைப் படுகிறவர் போலக் காட்டித், தம்மோடு கூடிய மானுஷியத்தையே வேதனைப்படுத்திவிட்டுத், தாம் இரக்ஷகர் என்று பெயரெடுத்துக்கொண்டு, மறுபடியுந் தாம் ஒன்றும் அறியாதவர் போலவுஞ் செய்யாதவர் போலவும் வந்து, நீதி விசாரணை செய்து, ஆன்மாக்களைக் குற்றவாளிகளாகத் தீர்த்து விடுவது பேரநீதி என்பது சிறுவர்க்குந் தெளிவாகத் தெரியும். ஆகையால், அவர் யாதவர் ஒருவனையுங் குற்றவாளி என்று தீர்க்க நியாயமில்லை.

கிறிஸ்துவை ஒருவன் விசுவசியாதிருத்தல் பாவம் என்று நீங்களே சொல்லுதலாலும், கிறிஸ்து முன்னும் பின்னும் உள்ள சகல பாவங்களுக்குமாகப் பாடுபட்டார் என்பதினாலும், விசுவசியாதிருத்தலாகிய பாவத்துக்குங் கிறிஸ்து பட்ட வேதனையே பிராயச்சித்தமாக முடியும். ஆதலாற் கிறிஸ்து தாமே நரகவேதனைப்படுதல் நீதியன்றி மற்றொருவரையும் நரகத்திலே தள்ளுதல் நீதியாகாது.

இங்ஙனமே நிக்கிரக அநுக்கிரக விசார நிருபணத்தினாற் பதித்துவக் குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

பவித்திராத்தும சரிதம்.

கிறிஸ்தவர்களே!

பவித்திராத்துமாவானவர் சிருட்டி முதலிய கிருத்தியத்தில் ஏற்றவுதவி செய்கின்றார் என்கின்றீர்களே! யெகோவா அநந்த சத்தியுடையவரோபாயின், தாஞ் செய்யுங் கிருத்தியத்துக்கு இவருடைய உதவியை அவாவுவாரா? ஆயின் யெகோவாத் தனியே கிருத்தியஞ் செய்தற்கு வன்மையில்லாதவரல்லர், அவர் செய்யுங் கிருத்தியங்களுக்குத் தாமுஞ் சம்மதி யுடையராய் இருத்தலே பவித்திராத்துமாச் செய்யும் உதவி என்பீராயின், அது பொருந்தாது; அங்ஙனங் கொள்ளுதற்குப் பிரமாணமின்மையானும், உள்ளவழியும் இவருடைய சம்மதியை அவாவியே யெகோவாக் கிருத்தியஞ் செய்வார் என்பது பெறப்படுதலின் மேற் சொல்லிய அநந்த சத்தியில்லாமை என்னுங் குற்றம் பற்றுமாதலானும் என்க.

இனிப் பவித்திராத்துமாவானவர் தாமே விவிலிய நூலைச் செய்யாது பத்தர்களை உணர்த்தி அவர்களால் அது செய்வித்தது என்னை?

இப் பவித்திராத்துமா கிறிஸ்துவைக் குற்றமற்ற மனுட வடிவத்தவராகப் படைத்த அப்பொழுதே அவரி

டத்தே சுத்தியும், ஞானமும் கலந்துவிடும். ஆதலாற் பின்பு புறாப்போல வந்து பிரவேசிக்க வேண்டுவதில்லையே! பிரவேசித்துங், கிறிஸ்து தண்டிக்கப்பட்டுப் புலம்பும்போது அவரை இரக்ஷியாது விடுத்தது என்னை? இரக்ஷித்தாராயின், அவர் "என்பிதாவே என்பிதாவே" என்று அழைக்கும்போது அவருடைய தாயாகிய மரியாளைக் கலந்த பிதாவாகிய தாம் பேசாதிருந்தது என்னை? அது நிற்க,

ஆதிமனுஷனை வஞ்சிக்க வந்த பிசாசு வேறு வேஷம் விட்டுச் சருப்பவேடங் கொண்டமையாற் பாவத்துக்கு ஒருவாற்றாற் காரணமாயின என்று சருப்பங்களுக்கெல்லாஞ் சாபமிட்ட கடவுள், பவித்திராத்துமா வானவர் வேறு வேடம்விட்டுப் புறாவேடங் கொண்டமையாற் புண்ணியத்துக்கு ஒருவாற்றாற் காரணமாயின என்று புறாக்களுக்கெல்லாம் ஆசிர்வதியாதது என்னையோ?

இங்ஙனமே பவித்திராத்துமசரித விசார நிரூபணத்தினாற் பதித்துவக் குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

திரித்துவம்.

கிறிஸ்தவர்களே!

கடவுள் மூவராகிய ஒருவராய் இருப்பார் என்று கூறுகின்றீர்களே! மூவருந் தனித்தனியே வேறு வேறு உருவமுடையவர்களாய் வேறு வேறு இடங்களில் இருந்து வேறு வேறு தொழில்களைச் செய்பவர் என்று நும் விவிலியநூல் பேசுவதாக அவர்களை ஒருவர் என்பது எப்படி?

இனி அவர்கள் உருவமுடையாராயினும் ஆக, உருவமிலராயினும் ஆக, மூவர் ஒருவராதல் எங்ஙனம்? மூன்று ஒன்றாதலே கூடாது; கூடுமாயினும் மூன்றென்பது அழிந்துவிடும். அன்றியும் ஒன்றுக்கு மூன்றுங் காரணமாக அவற்றாலாகிய ஒன்று காரியமாய் விகாரியாய்ச் சடப்பொருளாய் அநித்தமாய்விடும்.

இனி ஒருவர்தாமே மூவராய் இருக்கின்றார் எனில், நன்று கூறினீர்! ஒன்று மூன்றாகுமா? ஆகுமாயின், ஒன்றென்பது அழிந்துவிடுமே. அன்றியும், மூவருங் காரியங்களாகக் காரணமாகிய ஒருவர் அம்மூவரின் வேறாய் உளர் என்றும், மூவரும் பரமகருத்தாக்கள் அல்லர் என்றுங் கொள்ளல் வேண்டுமே! அற்றேல், "மனுடன் ஒருவனே உயிர் உடல் என்னும் இரண்டுமாயிருத்தல் திருட்டாந்தமாக, ஒருவர் மூவராயிருத்தல் அமையுமன்றோ" வெனில்; அற்றன்று: நீர் எடுத்துக்கொண்ட தாட்டாந்திகத்துக்குச் சொல்லிய திருட்டாந்தம் பொருந்தாது: முறையானே சேதனத்துவம், அசேதனத்துவம், ரூபம், அரூபம், வியாபகத்துவம், வியாப்பியத்துவம், பிரேரகத்துவம் பிரேரியத்துவம், அநந்தம், அந்தம் முதலியன உடைமையின் ஒவ்வாத இயல்பினவாகிய உயிரும் உடலுமாகிய இரண்டும் ஒற்றுமைபற்றி ஒருவன் எனப்படுதல் அமையும்; இப்படியாதலே திருட்டாந்தத்தாற் பெறப்பட்டது. ஒத்த இயல்புடைய இரண்டு முதலியன ஒன்றெனப்படுதல் திருட்டாந்தத்தாற் பெறப்பட்டிலது. ஆதலால் தனித்தனியே சேதனத்துவம், வியாபகத்துவம், பிரேரகத்துவம், நித்தியத்துவம் முதலியன உடைமையின் ஒத்த வியல்பினராகிய பிதாப் புத்திரன் பவித்திராத்துமா என்னும் மூவரும் ஒருவர் எனப்படுதல் இத்திருட்டாந்தத்தாற் பெறப்பட்டிலதே என்பது.

அன்றியும் வேறுபடுத்தியவழி மூவருந் தனித்தனியே கடவுள் என்று சொல்லப்படுதல் போல உயிரும் உடலுந் தனித்தனியே மனுடன் என்று சொல்லப்படுதலாகாமையும் உணர்க.

இனி மூவரும் வேறு வேறாயிருந்தாலும், ஒத்த கருத்தும் ஒத்தவல்லமையும் உடையராதலால் ஒருவர் என்கின்றேம் என்பீராயின், அது பொருந்தாது; சில குணங்களை ஒக்கவுடைமையால் மூவரும் ஒருவர் எனப்படுதல்

கூடுமோ? கூடுமாயின், சிற்றறிவு சிறுதொழில் பாவம் முதலியவற்றை ஒக்கவுடைமையால் ஆன்மாக்கள் எல்லாரும் ஒருவர் எனப்படுதல் வேண்டுமே.

அற்றேல், ஆன்மாக்கள் சில குணமொத்துச் சில குணம் ஒவ்வாமையால் மேற்கூறியபடி ஒருவர் எனப்படுதல் கூடாது; மூவரும் சிறிதும் வேற்றுமை யின்றி எல்லாக்குணங்களும் ஒத்திருத்தலால் ஒருவர் என்னப்படலாமே என்பீராயின், அற்றன்று. மூன்று வெள்ளி ரூபாக்கள் சிறிதும் வேற்றுமையின்றி முழுதும் ஒத்திருந்தனவாயினும் அவை ஒரு ரூபா எனப்படாமை போலவே மூவரும் அப்படி ஒத்திருந்தாராயினும், ஒருபோதும் அவர் ஒருவர் எனப்படார் என்பது.

இன்னும் மூவரும் ஒத்த தன்மை யுடையவர் என்று கூறினதினாலே, குமாரன் மரியாள் வயிற்றிற் பிறந்து உழன்று வருந்திச் சிலுவையில் அறையுண்டு இறந்து மூன்றுநாள் உயிர்த்ததுபோலவே, பிதாப் பவித்திராத்துமா என்னும் இருவரும் பிறந்து உழன்று வருந்தி அறையுண்டு இறந்து மூன்றுநாள் உயிர்த்தார்கள் என்றுங் கூறல் வேண்டும்: கூறவே இறந்துபோன இம்மூவரையும் உயிர்ப்பித்தவர் இம்மூவரினும் வேறாகிய ஒருவர் என்று கருதப்படுதலால், இம்மூவரையும் விட்டு அவரையே சேவித்தல் தகுதியாம் அன்றோ!

மேலுங் குமாரன் பாடுபட்டபோது பிதா அவரைக் கைவிட்டுப்பிரிந்தார் என்றதனால், அவ்விருவரும் ஒத்த தன்மையுடையவர் அல்லர்.

அவர் ஸ்நானம் பெற்றபோது பரமண்டலத்தில் இருந்து பவித்திராத்துமாவானவர் அவரிடத்தில் வரவேண்டியதாய் இருந்ததினாலும், அவர் தமது சீடரைப்பார்த்து, "நான் வானலோகத்துக்குப் போனாலன்றி உங்களுக்குப்

பவித்திராத்துமாவை அனுப்பக்கூடாது" என்றதினாலும், இவர்கள் இருவரும் ஒருவரல்லர். ஆதலாலே பிதாக் குமாரன் பவித்திராத்துமாஎன்னும் மூவரும் ஒருவர் என்றல் சிறிதும் பொருந்தாது என்பது.

இங்ஙனமே திரித்துவ விசார நிருபணத்தினாற் பதித்துவக் குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

பதிப்பிரகரணம்.

முற்றிற்று.

உ

இரண்டாவது.

பசுப்பிரகரணம்.

உற்பத்தி.

கிறிஸ்துமதஸ்தர்களே!

கடவுள் மனுஷனுடைய மூக்குத் துளையிலே சீவச்சுவாசத்தை ஊதினர்; அதினல் அவன் சீவாத்துமாவுடையனயினன் என்கிறீர்களே! சீவச்சுவாசந்தானே ஆத்துமாவாயிற்று எனக்கொள்ளின், அது அணுக் கூட்டமாய்ப் பூதத்துள் ஒன்ருய்ச் சடமாய் அழிபொருளாய் இருக்குமன்றிச் சித்துப் பொருளாகமாட்டாது ஆதலாலும், நித்திரையிலே பிராண வாயு யாதுமறியக் காணுமையாலும், அது பொருந்தாது. அதின் வேருக ஓரான்மாப் படைக்கப்பட்டது எனக்கொள்ளின், அதற்கு வாக்கியப்பிரமாணமே இல்லை என்பது.

இனிச் சீவச்சுவாசமே ஆன்மா என்ருதல் அதின் வேருயதொன்று ஆன்மா என்ருதல் கொள்ளுமிடத்து, அவ்வான்மா அநாதியே உள்ளதாயிருந்து இடையிலே கடவுளால் விசேடப்படுத்திச் சரீரத்தோடு கூட்டிப் படைக்கப்பட்டதெனின், அது ஒருவாறு எமக்குஞ் சம்மதமாம் இடையிலே புதிதாகப் படைக்கப்பட்டதெனின், அது ஒருவாற்ருனும் பொருந்தாது என்பதற்குச் சில நியாயங் காட்டுவோம்.

முன்னில்லாத ஆன்மாப் புதிதாகப் படைக்கப்படுதற்கு நிமித்தம் யாதொன்று மில்லை.

நாம் அறியக்கூடாத யாதொரு நிமித்த முண்டாயின், அந்நிமித்தமும் அநாதியெனில், அநாதியே படைத்தல்

வேண்டும் என்னும் பிரசங்கம் வரும்; இடையிலே வந்ததெனில், அந்த நிமித்தமுந் தானுகி வந்ததெனினும் பிறரால் வந்ததெனினுங் கடவுள் சர்வகர்த்தா அல்லராய் விடுவர்; அந் நிமித்தமுங் கடவுளாற் செயதுகொள்ளப்பட்டதெனின், அந் நிமித்தத்தைச் செய்தற்கு வேறோர் நிமித்தம் வேண்டும்; அது செய்தற்கும் வேறோர் நிமித்தம் வேண்டும்; இப்படியே வரம்பின்மையாம்.

ஆன்மா முதற்காரணத்திலிருந்து படைக்கப்பட்டதென்றால், அது பின்னும் அழிந்து முதற்காரணத்தில் ஒடுங்கிவிடும், சூனியத்திலிருந்து படைக்கப்பட்டதென்றால் அது பின்னும் அழிந்து சூனியமாய்ப்போம்; சூனியத்திலிருந்து படைத்தல் என்றலும் பொருந்தாது. தாவரங்களையும் பிராணிகளையும் மனுட சரீரத்தையும் மீன்களையும் படைத்தற்கு மண்ணையுஞ் சலத்தையும் முதற்காரணமாகக்கொண்ட கடவுள் முதற்காரணமின்றிச் சூனியத்திலிருந்து படைக்கவும்மாட்டார்.

தேவசமானமாகச் சுத்தியும் ஞானமும் இன்பமுமுடையதாகப் படைக்கப்பட்ட ஆன்மாவுக்குச் சரீரம் கொடுக்கப்பட வேண்டியது இல்லையே! ஆன்மாவுக்கு இயல்பாக விளங்கியிருந்த அறிவையும் இன்பத்தையுஞ் சரீரம் விளக்கவேண்டுமா? வேண்டுமென்றால், ஆன்மாச் சுத்தஞானியாய்ப் படைக்கப்படவில்லை என்றும், ஆன்மாவின் அறிவு தொழில் விளக்கத்துக்குத் தடையிருந்தது என்றும், அத் தடையை உண்டாக்கினமையாலே கடவுள் இரக்கமிலர் என்றுங் கொள்ள வேண்டிவரும்.

ஆன்மாக்களுக்கு முதலிலே கொடுக்கப்பட்ட சரீரம் அதிசுத்த சரீரம் என்றால், அதற்குப் பசி முதலிய குற்றங்கள் இல்லாதிருக்கும். ஆதலால், அவர் தாவர போசனம் விதித்தமையும், அவர்கள் பழந்தின்றமையும், பொய்யாகும். சுத்த ஞானிகளுக்குச் சுத்தசரீரமும் வேண்டிய

தில்லையே. சுத்த ஞானிகளாகிய மோக்ஷ வாசிகள் எக்காலத்திலுஞ் சுத்த சரீரிகளாயிருப்பர் என்று விவிலியநூல் பேசுகின்றதென்றால், உ. கொரிந்தியர் ச: கஅ. "காணப்பட்டவையெல்லாம் அழியும்" என்றபடி மோட்சவாசிகளுஞ் சரீரமுடையராதலால் அழிவர் என்பது நிச்சயமாம். ஆதி மனுட சரீரம் பசிமுதலியன உடையதாயிருந்தலாலே மோக்ஷவாசிகளுக்கும் பசி முதலியன உண்டாகும்; விவிலியநூலும் பொய்யாகும். ஆதலாலே, சுத்தஞானிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சரீரஞ்சுத்தமன்று. சுத்தமாயினும் வேண்டியதின்று.

ஆன்மா ஆதியிலே சுத்தியும் ஞானமு முடையதாகப் படைக்கப்பட்டது என்றால், அது விலக்கை விதி என்றும் விதியை விலக்கு என்றும் மயங்கி விபரீதமாக உணர்தற்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞானம் எப்படி யுண்டாயிற்று? அம்மயக்கம் பிசாசால் வந்ததெனில், புறக்காரணமாகிய ஆயிரம் பிசாசு கூடினும் உட்காரண மாகிய அஞ்ஞான மில்லாத போது மயக்கம் உண்டாக்க மாட்டாவே.

முற்றறிவின்மையே மயக்கக்காரணமெனில், மோட்ச வாசிகளும் மயக்கமுடையராவர்; அன்றியும் முற்றறிவின்மை எட்டாக் காரியங்களை அறியாதிருத்தற்குக் காரணமாமன்றி எட்டியறிந்த காரியங்களை விபரீதமாய் அறிதற்குக் காரணமாகாதே!

ஆன்மாவுக்குக் கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்ட சுவாதிகாரமே மயங்குதற்கு உட்காரண மென்னில், சுவாதிகாரமானது பிறிதொன்றின் வசப்பட்டு மயங்குதற்குக் காரணமாகாது; தன் வசப்பட்டு மயங்காமை நிற்றற்கே காரணமாம் என்பது யுத்திசித்தமாயிருக்க, அதுவே மயங்கற்குக் காரணம் என்றல் புகைகாண்டலால் அக்கினி இல்லை என்றல் போல விரோதமாம்.

ஒரு காரணமு மின்றி மயங்கினர் என்னில், அப்படியே மோட்சவாசிகளும் ஒரு காரணமு மின்றி மயங்குவர்போலும்! அப்படியே "ஒரு மோட்சவாசி உட்காரணம் ஒன்றும் இன்றிப் புறக்காரணமாகிய பிசாசுமின்றித் தானே மயங்கிவழுவிப் பிசாசாயிற்று" என்று விவிலியநூல் கூறுதலின் முத்தி பெற்றவர்களுள்ளுஞ் சிலர் மயங்கிப் பாவிகளாகி நரகமடைவர் என்றால் அந்த முத்தி அநித்தியமாம். அதனைப்பெற்றும் பலனில்லையேயாம்.

இனிக் கடவுள் முன்னில்லாத ஆன்மாக்களை இடையிலே உண்டாக்குவார் எனவே அவர் உண்டாக்கு முன்னே ஆன்மாக்கள் ஒருவரும் இல்லாமையினாலே அவர்களாற் செய்யப்பட்ட யாதொரு கருமமும் இல்லையாம். ஆகவே கடவுளானவர் ஆன்மாக்களுட் சிலரை உத்தம சரீரிகளாகவுஞ் சிலரை மத்திம சரீரிகளாகவுஞ் சிலரை அதமசரீரிகளாகவுஞ் சிலரைக் குருடராகவுஞ் சிலரைச் செவிடராகவுஞ் சிலரை மூடவராகவுஞ் சிலரைச் சர்வேந்திரிய சாலிகளாகவுஞ் சிலரை நித்திய வியாதிமான்களாகவுஞ் சிலரை நித்திய சுவாஸ்தியராகவுஞ் சிலரைச் செல்வராகவுஞ் சிலரை வறியராகவுஞ் சிலரை வித்துவான்களாகவுஞ் சிலரை மூடராகவுஞ் சிலரை ஆரியராகவுஞ் சிலரை மிலேச்சராகவுஞ் சிலரைச் சுவாமிகளாகவுஞ் சிலரைத் தாசராகவுஞ் சிலரைச் சிட்டராகவுஞ் சிலரைத் துட்டராகவும் இன்னும் பல வேறுவகைப்படவுஞ் செய்து, சிலரைப்போக புவனங்களிலுஞ் சிலரை வனங்களிலுஞ் சிலரை மலைகளிலுஞ் சிலரைக் கடல்களிலுஞ் சிலரைச் சீதபூமியிலுஞ் சிலரை உஷ்ண பூமியிலும் வைத்துச், சிலரைக் கருப்பபிண்டத்திலுஞ் சிலரைச் சனனகாலத்துஞ் சிலரைக் குழவிப் பருவத்துஞ் சிலரை யௌவநகாலத்துஞ் சிலரைக் கிழப்பருவத்திலுங் கொன்று, சிலரைச் சிவசமயத்துஞ் சிலரை விஷ்ணு மதத்திலுஞ் சிலரைப் பௌத்த மதத்திலுஞ் சிலரை யூதமதத்திலுஞ் சிலரை யேசுமதத்

[illegible] வேறு மதங்களிலுஞ் சேர்த்துச், சென் [illegible]தே இப்படி இன்னும் அநேக பேதங்களை [illegible]ாகச் செய்து, சிருட்டிப்பதற்குக் காரணம் யாது?

[illegible]க் காரணம் யாதொன்று மின்றித் தமது சித்தத்தின்படியே செய்கிறாரென்னில், அப்படியே மனுஷரிறந்தபின் அனுபவிக்குஞ் சுகதுக்கங்களுக்கும் யாதொரு காரணமும் வேண்டியதில்லை என்றுந் தமது சித்தத்தின்படியே சிலரை மோக்ஷத்திலுஞ் சிலரை நரகத்திலும் வைத்துச் சுகதுக்கங்களை அநுபவிப்பிப்பர் என்றுங் கூறல் வேண்டும். அங்ஙனங் கூறாமல் அவரவர் செய்த நன்மைதீமைகளுக்குத் தகுந்த பலனளிப்பார் என்னில், அப்படியே செனிக்கும்போது சிலர் சுகத்தையுஞ் சிலர் துக்கத்தையும் உடையவர்களாகப் பிறத்தற்குங் காரணம் இருத்தல்வேண்டும்.

மேலும் அந்தக் கடவுள் ஒரு காரணமு மின்றி ஒருவருக்குச் சுகமும் ஒருவருக்குத் துக்கமுங் கொடுத்தால், நீதி இரக்கம் பரிசுத்தம் முற்றறிவு முதலிய குணங்களெல்லாம் இழந்து பக்ஷபாதியாய் விடுவர்.

சிற்றறிவுள்ள ஒரு மனுஷனுந் தன்பாற் றோன்றிய புத்திரர் எல்லார்க்குந் தான் தேடிய திரவியங்களைச் சமமாகப் பகுத்துப் பக்ஷபாத மின்றிக் கொடுப்பதேயன்றி, ஒருவனை வஞ்சித்து மற்றவனுக்குக் கொடுப்பதில்லை. யாண்டாயினும் ஒருவன் சமமாகப் பகுத்துக் கொடாமல் ஒருவனுக்குக் கொடுத்து மற்றவனை வஞ்சித்தால் அவனை மகாத்துரோகி என்று உலகஞ் சொல்லும்! அப்படியானாற் சர்வசிவ தயையுஞ் சர்வ சாமர்த்தியமும் உடையராய், ஒருவன்பால் விருப்பும் ஒருவன்பால் வெறுப்பும் இல்லாதவராய்ச், சர்வலோக வியாபகராய் இருக்குங் கடவுள் சிலர் மேல் விருப்பங்கொண்டு சுகவாழ்வையுஞ் சிலர்மேல் வெ

றுப்புக்கொண்டு துக்கவாழ்வையுங் கொடுத்தார் என்பது உலகத்துக் கேற்குமா? அன்றியும், கூன் குருடு செவிடு மூடம் முதலிய யாதானுமோர் குறையுள்ள ஒரு குழந்தை கடவுளை நோக்கி: "ஐயையோ! என்னாண்டவரே! என து தமையனை அதி சுந்தரனாய் வியாதியற்றவனாய்ச் சுகவாழ்வுடையவனாய்ச் சகல சற்குண சம்பன்னனாயிருக்கவும், என்னை உறுப்புக் குறைந்தவனாய் மாறாத வியாதியாளனாய்த் துர்க்குணனாயிருக்கவும் படைத்தீரே! என்னுடைய தமையன் உமக்குச் செய்த உபகாரம் யாதோ? யான் செய்த அபகாரம் யாதோ? கர்த்தாவே!" என்று ஓலமிட்டால்; அந்தக் கர்த்தா "அதை நீ கேட்டல் வேண்டாம்" என்பாரா? அல்லது "என் சித்தப்படி நான் செய்தேன். நீ அதை ஏன் கேட்கின்றாய்?" என்பாரா? அல்லது "பெருமைசிறுமை யில்லாதிருந்தால் உலகம் வழங்கும்படி செய்ய நம்மாலே இயலாது ஆதலால் அப்படிச் செய்தேன்" என்பாரா? அல்லது "ஆதாமுடைய விந்து வழியாகப் பிறந்ததினால் உங்களிருவருக்கும் அப்படிச் சம்பவித்தது" என்பாரா? அல்லது "ஒரு குயவன் மட்கலஞ் செய்யும் போது சில கலங் குற்றப்பட்டுப் போகவில்லையா? அது போல நானும் படைத்தபோது பிரமாதத்தாற் சம்பவித்ததை இனி என்ன செய்யலாம்" என்பாரா? அல்லது அந்தக் குழந்தை ஓலமிட்ட சத்தத்தை அவர் கேளாரா? அல்லது கேட்டுக்கொண்டு மௌனமாய் இருந்து விடுவாரா? யாதுதான் செய்வார்? எப்படியாயினும் இவற்றுள் ஒன்றும் பொருந்தாதன்றோ! ஆதலிற் கடவுளினாலே சீவர்கள் இப்படிப்பட்ட வேற்றுமையாகப் படைக்கப்படுதற்குக் காரணம் இருத்தல்வேண்டும். அக்காரணமும் அச்சீவர்களுக்கு அநாதியேயமைந்த விஷமபலகர்மமேயாம் அங்ஙனமாகவே சீவர்களும் அநாதியே உளரன்றி இடையிலே உண்டாக்கப்பட்டார்கள் அல்லர் என்றுஞ் சாதிக்கப்படும். ஆதலால் எப்படிச் சாதித்தாலுஞ் சீவர்

கள் இடையிலே உண்டாக்கப்பட்டார்கள் என்று நீங்கள் சொல்லுதல் சற்றும் பொருந்தாது.

இங்ஙனமே உற்பத்தி விசார நிரூபணத்தினுற் பசு லக்ஷணக் குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

மிருகாதி.

மனுடருக்கு மாத்திரமே யன்றி மிருகாதிகளுக்கும் நித்தியான்மா இல்லை என்றீர்கள்! அங்ஙனங் கூறியது எந்த நியாயத்தால் என்று சொல்லுங்கள். மிருகசாதிகளுடைய ஆன்மா மனுடருடைய ஆன்மாவைப் போலாது சரீரத்தோடேயழியும் என்றால், அப்படியே மனுடருடைய ஆன்மாவுஞ் சரீரத்துடனே அழிந்துபோம் என்று சொல்லலாமே! இன்னும் இப்படிச் சாதனமின்றிச் சாத்தியம் முடிக்கலாமே!

மனுடர்க்கும் மிருகசாதிகளுக்கும் வடிவு வேறுபட்டிருத்தலால் ஆன்மாவும் வேறுபட்டிருக்கும் என்று சொல்லலாமா?

மனுடரைப் போலவே மிருகசாதிகளும் மெய் நாக்கு மூக்குக் கண் செவி என்னும் பஞ்சேந்திரியங்களினுலே பரிசம் இரசம் கந்தம் உருவம் சத்தம் என்னும் பஞ்சவிடயங்களையும் அறிகின்றன; ஆகாரம் நித்திரை மைதுனம் என்னும் மூன்றையுஞ் செய்கின்றன; அன்பு இரக்கம் பயம் கோபம் முதலிய குணங்கள் எல்லாமுடையனவாயிருக்கின்றன; அடிக்கப் புகும்போது அஞ்சுகின்றன; அடித்தாற் பதைக்கின்றன; நல்ல இரையைக் கண்டால் மகிழுகின்றன; தமக்கு வருத்தம் வருவித்தவனைச் சாரா; தம்மை அணைத்துப் போசனங் கொடுத்தவனை மகிழ்ந்து பின்றொடர்கின்றன. மனுடராலே பயிற்றப்பட்ட செயல்கள் எல்லாவற்றையுஞ் செய்கின்றன.

இப்படியே அறிவிலுந் தொழிலிலுமாகிய சைதன்னி யத்தையுடைய மிருகங்களுக்கு ஆன்மா இல்லை என்று சொல்லுவது சிறிதும் பொருந்தாது; மிருகாதிகள் பேசாமையால் ஆன்மா இல்லையெனில், ஊமைகளுக்கும் ஆன்மா இல்லை என்று சொல்லவேண்டும். அன்றியும் மிருகாதிகள் பேசுகின்றில என்பதுங் கூடாது. பருந்து வட்டமிடும்போது கோழி கொக்கரிக்க, அக்குறிப்பறிந்து குஞ்சுகளெல்லாம் அதன் சிறகினுள்ளே மறைகின்றன; போர்செய்யும்படி அறைகூவ அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்ட மாத்திரத்திலே தம்மைப்பொர அழைக்கின்றன என்று அறிந்து போய்ப் போர்செய்கின்றன; ஆபத்து வந்த போது தம்மினங்களை அழைக்க அந்தப் பேச்சை அறிந்து அவற்றின் இனங்கள் எல்லாம் வந்து கூடுகின்றன; யாதொரு உணவைக் கண்டபோது தம்மினங்களை அழைக்க, அந்தச் சத்தங் கேட்ட மாத்திரத்திலே ஓடி வந்து கூடி உண்கின்றனவே! இப்படியே விலங்குகட்கும் பட்சிகட்கும் அவ்வவற்றிற் கிசைந்த பாஷைகள் உள. அந்த அந்தப் பாஷைகள் எல்லாம் அந்த அந்தச் சாதிகளுக்கே தெரியும். அன்றியும் எங்கள் பாஷைகளையும் கிளி நாகணவாய் முதலிய பக்ஷிகள் பேசுகின்றன; ஆதலால் மிருகாதிகளும் ஓரோர் குறிப்புப் பாஷை பேசும் என்பது நிச்சயம்.

இனி மிருகாதிகட்கு அறிவு குறைவா யிருத்தலால் ஆன்மா இல்லையெனில்; சிறு குழந்தைகளுச்கும் உன்மத்தருக்குஞ் சன்னிபாதம் முதலிய வியாதி யுடையார்க்கும் படியாதவர்களுக்கும் பேதைகளுக்கும் மிலேச்சருக்கும் ஆன்மா இல்லை என்று சொல்லவேண்டும். அது நிற்க,

மிருகாதிகள் தாங்கள் இருக்கின்ற இடத்தையுந், தாங்கள் மேய்கின்ற காட்டையுந், தாம் உண்ணும் பொருளையுந், தமது இனத்தையுந், தமது பகையையும், நன்றாகப் பகுத்தறிந்து கொள்ளுகின்றன. அப்படியே மனுஷருந் தாம் அறிந்த வீடுகளையும், வழிகளையும், நாட்டையுந், தே

சத்தையும், பொருள்களையுமேயன்றி மற்றொன்றையும் அறியார்கள். இப்படியிருக்க மிருகாதிகளுக்கு அறிவு குறைந்தபடியால் ஆன்மா இல்லை என்பது சற்றும் பொருந்தாது.

மிருகங்களுக்கும் அறிவுண்டு என்பதற்குப் பிரமாணம். ஆதிபுத். ங. அதி: க. "பிரபுவாகிய பராபரனாற் படைக்கப்பட்ட பூசரசத்துக்களுள்ளே பாம்பு மிகக்கொடியதாயிருந்தது" ஏசாயா. க: ங. "மாடு தன் யசமானனையும், கழுதை தன்னுண்டவரின் முன்னணையையும் அறியும்; ஆனால் இஸ்ரவேல் அறிவில்லாமலும், நம்முடைய சனம் உணர்வில்லாமலும் இருக்கிறது" பேதுருவின் இரண்டாம் பத்திரம் உ-ம் அதி: கசு. "மிருகமானது மனுஷ பாஷையினாற் பேசி அவனுடைய உன்மத்தமாகிய கர்மத்தை விலக்கிற்று" சலோமன் நீதி வாக்கியம் "எறும்பிடத்திற்படி" என்று நுஞ் சமய நூலிலுங் கூறப்பட்டது.

இனிச் சகலத்தையும் படைத்துக் காத்து அழித்து மறைத்து அருளுகின்ற கடவுள் ஒருவர் உளர் என்னும் அறிவு மிருகாதிகளுக் கின்மையாலே ஆன்மாவும் இல்லையெனில், உலோகாயதன் முதலிய நாஸ்திக சமயிகளுக்கும் ஆன்மா இல்லை எனல் வேண்டும். அதுவுமன்றி, ஆன்மாவானது யாதானுமோர் கருவியைக் கொண்டன்றி ஒன்றையும் அறியாதாதலானுங், கடவுள் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்னும் அறிவைப் பிறப்பித்தற்கு வேண்டப்படுங் கருவி மிருகாதிகட் கின்மையானும், அம் மிருகாதிகள் கடவுள் ஒருவர் உளர் என்பதை அறியாவாம். அக்கருவி உள்வழி, மனுஷரைப் போலவே மிருகாதிகளும் அறியும். அக்கருவி இல்வழி மனுஷரும் மிருகங்களோடு முற்றும் ஒப்பர் அன்றோ! அக்கருவி இல்லாதனவற்றிற்கு ஆன்மா இல்லை என்றாற் பிறவிக்குருடர் பிறவிச் செவிடர் முதலியோர்களுக்கும் சுருதி குரு இல்லாதவர்களுக்கும் ஆன்

மா இல்லை எனல்வேண்டும். ஆதலாலே அந்தக் கருவி யின்மையினலே மிருகாதிகளுக்கு ஆன்மா இல்லை என்றல் கூடாது. மிருகாதிகளுடைய ஆன்மா அழியுமெனின் மனுஷருடைய ஆன்மாவும் அழியும் எனல் கூடும். மனுஷருடைய ஆன்மா அழியாதெனின், மிருகாதிகளுடைய ஆன்மாவும் அழியாதென்று துணியப்படும். ஆதலாலே மனுடர்க்குப் போலவே மிருகாதிகட்கும் நித்தியமாகிய ஆன்மா உண்டு என்பது நிச்சயம்.

மிருகாதிகளை மனுடருக்கு ஆகாரமாகப் படைத்தார் என்றீர்கள்! நாய், நரி, புலி, கரடி, காகம், ஈ, பேன், மூட்டை முதலியன மனுடரால் ஆகாரமாகக் கொள்ளப்படாமையாலும், பரமாணுவினும் நுண்ணிய செந்துக்கள் மனுடரால் ஆகாரமாகக் கொள்ளப்படுதல் கூடாமையாலும் நீவிர் கூறியது பொருந்தாது. அவை ஆகாரமாகாவிடினும், மனுடருக்கு உபகாரகமாமெனின், சிங்கம், புலி, யானை, கரடி, பாம்பு, தேள் முதலியவைகள் மனுஷருக்கு உபகாரகமாகாமல் வருத்துதலுங் கொல்லுதலுஞ் செய்து அபகாரகமாதலால் அதுவும் பொருந்தாது.

"பாம்புதேள் கொசுகு சீயம் பயந்தரு கரடிவேங்கை
யாம்பிற மிருக மெல்லா மாயந்துமா னிடர்க்கு யின்பந்
தேம்பவான் புவியோ டன்று செய்தனன் கடவு ளென்றல்
நாம்பகர் வதுமற் றென்னோ நன்றுநன் றுனது வாய்மை"

"மனுடர் தவறு செய்ததினலே அவர்களுக்கு மிருகாதிகள் அடங்காவாகுக" என்று கடவுள் சபித்தலின் அங்ஙனமாயின என்னின், ஆடு, மாடு, எருமை, பன்றி, நாய், கோழி முதலிய செந்துக்கள் மனுடருக்கு அடங்குதலாற் சபித்தது என்பது பொய்யாம். மனுடருக்குப்புலியாதிகள் அடங்காதொழியவும், மாடுமுதலிய அடங்கவுமே சபித்ததெனின், அம்முறை பிறழ ஓரோர் காலங்களிற் பாம்பு முதலியன ஒருவனுக்கு அடங்குதலினலும், மாடு முதலிய ஒருவனைக் கொல்லுதலினலும் அதுவுங்கூடாது.

இன்னும் மிருகாதிகளை மனுடர் புசிக்கக் காண்கை யால் அவர்கள் பொருட்டே அவைகளைப் படைத்தாரெ னின், மனுடரை நாய் நரி புலிமுதலியன புசிக்கக்காண் கையால் மிருகாதிகளுக்கு ஆகாரமாகவே மனுடரைப் படை த்தார் என்றுஞ் சொல்லலாமே.

ஆதலான் மிருகாதிகளை மனுடருக்கு ஆகாரமாகும் படி படைத்தார் அல்லர் என்பது நிச்சயம். இந்த நிச்சய த்தை அறிந்துந் தாம் புசிக்கும் பொருட்டாக ஆகாரத்தின் பொருட்டே மிருகாதிகளைப் படைத்தார் என்றும், அவை களுக்கு நித்தியான்மா இல்லை என்றுந், துரோகிகள் கட் டிவைத்த விவிலியநூலை மெய்ந்நூல் என்று சொல்லலா மா? அந்நூலிற் சொல்லியிருந்தாலும், மிருகங்களை அடி க்கும்போது அவைகள் படுகின்ற வேதனைகள் முழுதுங் கண்ணாரக்கண்டுகொண்டும், பேராசையினாலே காணாதார் போன்று, சிறிதும் இரக்க மின்றி, அம் மிருகங்களை அடி த்துப் புசிப்பது நியாயமா? ஐயையோ! துரோகிகளே! இப்படிப்பட்ட துரோகத்தால் வந்த பெரும்பாதகம் ஒழியு நாள் என் நாளோ? அது நிற்க,

மேலே காட்டிய நியாயங்களினாலே மிருகாதிகள் மனு டருக்கு ஆகாரமாகும் பொருட்டுப் படைக்கப்பட்டன அல்ல; முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்ட கருமவசத்தினால் அவ்வாறு படைக்கப்பட்ட பசுக்களே என்று துணிக.

இங்ஙனமே மிருகாதி விசார நிருபணத்தினாற் பசு லக்ஷணக் குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

பசுப்பிரகரணம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது

பாசப்பிரகரணம்.

சென்மபாவம்.

கிறிஸ்துமதஸ்தர்களே!

ஆதிமனுடர் பாவிகளாயினமையால், அவர்களுடைய விந்துவழியாகப் பிறக்கின்ற எல்லாமனுடருக்குஞ் சென்ம பாவம் வந்தது என்கிறீர்களே! ஓகோ! பாவமாவது என்னே? ஓர் திரவியமா? அல்லது குணமா? இரண்டும் அல்லவே! அது விலக்கியதைச் செய்தலாகிய தொழிலாயும், விதித்ததைச் செய்யாமையாகிய தொழிலின்மையாயும் இருக்குமன்றோ! தொழிலுந் தொழிலின்மையும் ஒரு பொருளினிடத்தே தோன்றித் தோன்றியகணத்தே அழியுமாதலின், அது ஒருவரிடத்தே நெடுங்காலம் இருந்து அவர் விந்து வழியாக மற்றவர்களிடத்தும் போகும் என்றல் கூடாதே!

அன்றியும் பிதாமாதாக்களின் விந்துவினால் உண்டாவது சரீரமேயன்றி ஆன்மா அன்று: சரீரஞ் சடமாயும் ஆன்மாச் சித்தாயும் இருத்தலால், அதினியல்பும் வேறே; இதினியல்பும் வேறே; ஆதலால் அதினோடு இதற்குச் சிறிதுஞ் சம்பந்தம் இல்லையே!

இந்த ஆன்மாப் பிதாமாதாக்களுடைய ஆன்மாவில் ஒரு கூறுமல்ல; ஒருகூறாயின் அறிவுத்தொடர்ச்சி உண்டாகவேண்டும்; அவ்வான்மாப் பிரிக்கப்படுவது என்றுங் கொள்ளவேண்டும்; ஆதலால் அதற்கும் இதற்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லையே! இப்படியாகவும், ஒரு ஆன்மாச் செய்தகுற்றம் மற்றொரு ஆன்மாவைச் சேருமென்று சொல்லுவது நியாயமா?

மேலும் விந்துவழியாகப் பாவந் தொடருமாயின், குருடு, செவிடு முதலான ஊனமுள்ளவர்களுக்கு நல்லழகுள்ள பிள்ளைகள் பிறப்பது என்னை? மாறாத நோயாளருக்கு நோயில்லாத பிள்ளைகள் பிறப்பது என்னை? துட்டனாகிய பிதாவுக்குச் சிட்ட புத்திரனுஞ், சிட்டனாகிய பிதாவுக்குத் துட்ட புத்திரனும் பிறப்பது என்னை? இப்படி இருத்தலாலேயும் விந்துவழியாகப் பாவந் தொடரும் என்பது பொருந்தாது.

இனி அப்படியே தொடர்ந்து போகுமாயினும், அப்பாவந் தானே போகமாட்டுமா? மாட்டாதே! அது கடவுளாலேதானே போக்கப்படும் என்றன்றோ கொள்ளவேண்டும்! ஆகவே, கடவுள் ஒருவர்செய்த பாவத்தை மற்றொருவரிடத்திலே போக்குதலாற் பெரிய அநீதியுடையவர் ஆவர்.

இவ்வுலகத்திலுள்ள அரசர்களும் அவரவர்செய்த குற்றத்துக்காக அவரவரையே தண்டிப்பதன்றி, ஒருவர் செய்த குற்றத்துக்கு மற்றொருவரைத் தண்டியார்கள்: அப்படியானாற் சருவஞ்ஞராய்ச், சருவசீவ தயாபரராய்ப், பரிபூரணராய், விருப்பு வெறுப்பற்றவராய் இருக்குங் கடவுள், ஒரு ஆன்மாச் செய்த குற்றத்தை மற்றொரு ஆன்மாவிலே ஏற்றி அதைத் தண்டிப்பார் என்பது சிறிதும் பொருந்தாது.

இங்ஙனமே சென்மபாவ விசார நிருபணத்தினாற் பாசலக்ஷணக்குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

பாசப்பிரகரணம் முற்றிற்று.

உ

நான்காவது.

கதிப்பிரகரணம்.

முத்திசாதனம்.

கிறிஸ்துமதஸ்தர்களே!

கடவுள் தாங்கொடுத்த கட்டளையை மீறி மனுடர் பாவஞ்செய்தமையால், அவர்களை நீதியின்படி சபித்தும், இரக்கத்தினாலே அவர்களுடைய பாவத்துக்குப் பலியாகும் படி தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினார் என்கிறீர்களே!

அவர் சபித்ததும் பிறவும் அநீதியே என்பது முன்னரே காட்டினம்.

தாம்விதித்த கட்டளையை மீறினமையால் விளைந்த பாவத்துக்கு மனுடர் பிராயச்சித்தஞ் செய்யமாட்டார்களே என்று இரங்கித் தமது குமாரனை அனுப்பிய கடவுள் தாம் விதிக்குங் கட்டளையினாலே மனுடர் பாவிகளாவார் என்று இரங்கி விதியாதுவிடலாமே! விதித்துவிட்ட கட்டளையை மீறினபோதுந், தாஞ் சபிக்குஞ் சாபத்தை மனுடர் விலக்கமாட்டார் என்று இரங்கிச் சபியாது விடலாமே! அங்ஙனமும் இயலாதாயின், தாம் படைக்கப்புகுந்தால் இவ்வளவு சங்கடமுந் தீமையும் விளையுமென்று முன்னரோ அறிந்து, இரங்கிப் படையாதுவிடலாமே!

பெரும் வேதனையைத் தாமே வருவித்துத் தாமே விலக்கினமை தமது நீதியையும் இரக்கத்தையும் பிறருக்குக் காட்டித் தம்மைப் புகழ்வித்தற்பொருட்டே என்னில், அது ஒருவாற்றாற் பொருந்தும்; அவருடைய செய்கைகளெல்லாந் தம்மின்பத்தையே குறித்தனவன்றிப் பிறரின்பத்தைக் குறித்தனவல்ல; ஆதலாலே அவர் நித்தியானந்தமும், நீதியும், இரக்கமும் இல்லாதவரோ ஆவர்.

இனித் "தமது குமாரனை அனுப்பினர்" எனவே குமாரனைத் தந்த பிதா முந்தினவர் என்பதும், அவராலே தரப்பட்ட குமாரர் பிந்தினவர் என்பதும், பிதாவினாலே அனுப்பப்பட்டமையாற் குமாரர் பரதந்திரர் என்பதும் பெறப்படுதலினாலே, பிதாவுங் குமாரரும் ஒருவர் என்றும் ஒத்தவர் என்றும் நீங்கள் சொல்வது மகாவிரோதமாம்.

குமாரராகிய கிறிஸ்து கணவனின்றிக் கருவுண்டான கன்னிவயிற்றிற் பிறந்தார் என்றுந், தெய்வத்தன்மையுடையவர் என்றுஞ், சென்மபாவமிலர் என்றும், அற்புதங்கள் செய்தார் என்றும், இறந்தபின் உயிர்த்தார் என்றும் நீர் கூறுவது வெறும்பொய் என்பதும், அக்கிறிஸ்து தேவரல்லர் மனுடரோ என்பதும் முன்னரே சாதித்து நாட்டினும்.

கிறிஸ்துவானவர் மனுடர் படவேண்டிய தண்டத்தைத் தாமே அனுபவித்தார் என்கிறீர்கள்! அவரவர் செய்த குற்றத்துக்கு அவரவரே தண்டிக்கப்படல்வேண்டுமன்றி, ஒருவர்செய்தகுற்றத்துக்கு மற்றொருவர் தண்டிக்கப்படுவது நீதியா? ஒருவருடைய பசி மற்றொருவர் புசித்தால் நீங்கிவிடுமா? ஒருவருடைய வியாதி மற்றொருவர் மருந்து புசித்தலால் மாறுமா?

எசேக்கியேல். கஅ: உ0. பாவஞ்செய்கிற ஆத்துமமே சாகும்; குமாரன் தகப்பனுடைய அக்கிரமத்தைச் சுமப்பதுமில்லை; தகப்பன் குமாரனுடைய அக்கிரமத்தைச் சுமப்பதுமில்லை; நீதிமானுடைய நீதி அவன்மேலேயே இருக்கும்; தீயவனுடைய தீமையும் அவன்மேலேயே இருக்கும். ரு. மோசே உச: கசு. பிள்ளைகளுக்காகப் பிதாக்களும் பிதாக்களுக்காகப் பிள்ளைகளுங் கொலைசெய்யப்படவேண்டாம்; அவனவன் தன்றன் பாவத்தின் நிமித்தங் கொலைசெய்யப்படவேண்டும். இப்படி உங்கள் விவிலிய நூலே பேசுமாயின், மனுடர் படவேண்டிய தண்டத்தைக்

கிறிஸ்து தாமே அனுபவித்தார் என்று சொல்லுவது சிறிதாயினும் பொருந்துமா?.

இனிக் கிறிஸ்து பாடுபட்டார், ஆதலினாலே நித்தியானந்தர் அல்லர். அவருடைய மானுஷியமே அன்றித் தேவத்துவம் பாடுபட்டது அன்று என்பீராயின், மனுஷர் கட்டளையை மீறிச் செய்த பாவத்தை மனுஷர் பாடுபட்டு உத்தரிக்கமாட்டார்கள் என்று நீங்களே சொல்லுதலால், அவருடைய மானுஷியம் பாடுபட்டது என்பது பொருந்தாதே என்பேம்.

அன்றியுங் கிறிஸ்து தாமே தண்டிக்கப்பட்டு இரட்சித்தார் என்று சொல்லிவிட்டுப், பின்பு மானுஷியம் பாடுபடத் தேவத்துவம் இரட்சித்தது என்று சொல்லுவது பெரும்பொய் அன்றோ!

அன்றியும் அநந்த கோடி சீவர்கள் நித்திய காலமும் அனுபவிக்கும் வேதனைகள் எல்லாவற்றையுங், கிறிஸ்துவாகிய ஒருவர் அற்பகாலத்திலே அனுபவித்தல்கூடுமா? சர்வசாமர்த்தியத்தினாலே அப்படிச் செய்தவராயின், அற்பகாலமுந் தாம் வேதனைப்படாமல் அச்சர்வ சாமர்த்தியத்தினாலே பிறருடைய வேதனைகளை விலக்கல் கூடாதா?

கடவுள் மனுஷர்களுக்கு இம்மையிலே சுகதுக்கங்களைக் காரணம் ஒன்றும் இன்றித் தமது திருவுள்ளப்படியே செய்கிறார் என்றும், மனுஷர் இம்மையிலே செய்த பாவங்கள் காரணமாக மறுமையிலே நரகத்தில் விழுந்து நித்திய வேதனைகளை அடைவர் என்றும் நீங்கள் சொல்லுதலினாலே கிறிஸ்து என்பவர் இம்மையிலே அனுபவித்த துக்கமெல்லாம் ஒருகாரணமும் இன்றிக் கடவுளுடைய திருவுள்ளப்படி வந்து முடிந்தன என்றும், அதினாலே மனுஷருக்குப் பாவவிமோசனம் ஆகாது என்றும், இம்மையிலே கிறிஸ்து சகல மனுஷருடைய பாவங்களையும் ஏற்றுக்கொ

ண்டது உண்மையாயின் மறுமையிலே அவர் நரகத்தில் விழுந்து நித்தியவேதனையை அடைவார் என்றும் நிச்சயித்துக் கொள்ளலாம் அல்லவா?

அன்றியும், இம்மையிலே அற்பபாவஞ் செய்தவர்களும் மறுமையிலே நித்தியவேதனையை அடைவார்கள் என்று நீங்களே சொல்லுகிறீர்கள்! ஆனபின், சகலமான பெரும்பாவங்களையுந் தம்மேலே ஏற்றிக்கொண்ட கிறிஸ்து என்பவர் இம்மையிலும் மறுமையிலும் அத்தியந்த அகோரவேதனைகளை நித்தியமும் அனுபவித்தல்வேண்டும் என்பதற்கு ஐயமில்லையே!

தம்முடைய குமாரன் என்னும் உரிமைபற்றி யெகோவா இவரை நரகத்தில் வீழ்த்தாதுவிடுவார் ஆயின் அவர் பக்ஷபாதமுடையவர் ஆவார் அன்றே!

மேலும் மனுஷர் முன்னேசெய்த பாவங்களின்பொருட்டே அன்றிப், பின்னேசெய்யும் பாவங்களின்பொருட்டும் பாடுபட்டார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்! ஒருவனுக்கு வரும்வருஷத்திற் பசியையுந் தீர்த்தற்பொருட்டு மற்றொருவன் இப்பொழுது புசித்தான் என்றாற் சிறுவரும் இதை நம்புவாரா?

இங்ஙனமாதலாற், கிறிஸ்து மனுஷருடைய பாவங்களுக்காகத் தண்டிக்கப்பட்டார் என்றல் சிறிதும் பொருந்தாது என்க.

கிறிஸ்து பாவ விமோசனம் பண்ணினர் என்கிறீர்கள்! அப்படிச் செய்தாராயிற் பாவம் உலகத்திலே இருக்குமா? ஒரு மனுஷன் கட்டளையை மீறினமையால் வந்த பாவம் எல்லாரையும் பிடித்தது என்றுசொல்லுகிற உங்களுக்கு, ஒருவன் விமோசனம் பண்ணினமையாற் கழிந்த பாவம் உடனே எல்லாரையும் விட்டுநீங்கியது என்றல் கருத்தாகாதா?

கிறிஸ்து தமக்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள சகலருடைய பாவங்களையும் நிவாரணம் பண்ணினாராயின், அந்தக்கணத்திற்றானே சகலரும் பாவம் நீங்கி முத்தி பெற்றவர் ஆகவேண்டும் : அங்ஙனம் ஆகாமையாற், கிறிஸ்து பாவவிமோசனஞ் செய்தார் அல்லர் என்பது துணியப்படும்.

மேலும் ஒரு அரசன் தான்விதித்த கட்டளையைச்சில சனங்கள் மீறினால், அதற்காக அவனைத் தண்டிப்பதேயன்றித் தண்டியாது விமோசனம் பண்ணிவிடுவது நீதியா ? அந்தக்குற்றத்துக்குத் தானாகவே பரிகாரம் பண்ணிக்கொள்ளுவது மகிமையா ? அதினாலேதனது தலையிலே மண்ணைவாரிப் போட்டுக்கொள்ளுவது புத்தியா ? அல்லது பிறருக்காகத் தன்மகனைத் தண்டித்தல் நியாயமா ?

ஆதலால் மனுஷர்செய்த பாவத்துக்காக மனுஷர் தண்டம் பெறாதபடி கிறிஸ்து பாவ விமோசனஞ் செய்தார் என்றல் சிறிதும் பொருந்தாது. இனி விசுவாசமே முத்தியைப் பயக்குஞ்சாதனம் என்கிறீர்கள் ! ஸ்நானம் பெற்றும் பெறாதும் இறந்த குழந்தைகள் முத்தியடையும் என்கிறீர்களே ! அக்குழந்தைகளிடத்தில் விசுவாசம் உண்டா ? இல்லையே ! அக்குழந்தைகளுக்கு முத்திசாதனம் யாதோ ? அக்குழந்தைகளிலே செய்யப்பட்ட இரக்கமேயென்னில், விசுவாசமில்லாத ஆன்மாக்களிலெல்லாம் அதுசெய்யாததென்னை ?

இங்ஙனமே முத்திசாதன விசார நிருபணத்தினாற் கதிலக்ஷணக்குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நிரயம்.

கிறிஸ்துமதஸ்தர்களே !

கடவுள் பாவிகளை நரகத்திலே நித்திய காலமுஞ் சமமாகத் தண்டிப்பார் என்கிறீர்கள் ! அது சிறிதும் பொருந்தாது.

சர்வலோக ஆதிநாயகராகிய கடவுளைத் தூஷித்தலும், ஒருவனைக்கொல்லலும், ஒருபொருளைக் களவெடுத்தலுங், கள்ளுக்குடித்தலும், வியபிசாரஞ் செய்தலும், பொய்கூறலுங், குருவை நிந்தித்தலுமாகிய பல வருக்கங்களாகிய பாதகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றென்றும், இவைகளைச் செய்தவர்களுக்கெல்லாம் ஒரே தண்டமென்றுஞ் சொல்லக்கூடாதே!

இதுவுமன்றி ஒரு வேசையுடனே கூடுதலும், ஒரு கன்னிகையுடனே கூடுதலும், பிறன்மனைவியோடு கூடுதலுங், குருவின் மனைவியோடு கூடுதலுஞ், சகோதரியுடனே கூடுதலும், பெற்ற தாயுடனே கூடுதலும் ஆகிய இவையெல்லாம் ஒரே வருக்கமாகிய பாதகங்களாயிருந்தும், ஒன்றிலொன்று அதிபாரமான பாவமாயிருத்தலால், இவை செய்தவர் எல்லாரும் ஒரேவிதமான தண்டத்தை ஒரு சமமாக அடைவார்கள் என்று சொல்லக்கூடாதே.

இன்னும் ஒரேவருக்கத்துள்ள ஒரேவிதமான ஒரு பாவத்தைத்தானும் ஒரு நிமிஷத்திற் செய்தலும், ஒருநாழிகையிற்செய்தலும், ஒரு மூகூர்த்தத்திற் செய்தலும், ஒரு யாமத்திற் செய்தலும், ஒருநாளிற் செய்தலும், ஒருவாரத்திற்செய்தலும், ஒரு பக்ஷத்திற் செய்தலும், ஒரு மாசத்திற்செய்தலும், ஒரு அயனத்திற் செய்தலும், ஒரு வருஷத்திற் செய்தலும், உள்ளநாளெல்லாஞ் செய்தலும் ஆகிய இவை எல்லாம் ஒரு சமமென்றும், இங்ஙனஞ் செய்தவர் எல்லாருக்கும் ஒரே தண்டம் பெறப்படும் என்றுஞ் சொல்லக்கூடாதே!

யோவான் கக: கக. "என்னை உமக்கு ஒப்புக்கொடுத்தவன் அதிக பாவமுள்ளவன்" என்று சொல்லப்பட்டதினாலும் பாவ தாரதம்மியம் உண்டென்பது சாதிக்கப்படும்.

அங்ஙனமாக; அவரவர் செய்த பாவத்துக்குத் தகுந்த தண்டத்தைத் தகுந்தகாலம்வரையுஞ் செய்வது நீதி

யன்றி, அவர்கள் எல்லாரையும் நித்தியமுஞ் சமமாகத் தண்டிப்பது நீதியல்லவே.

இவ்வுலகத்திலே அரசர்களும் ஒருவன் குற்றஞ் செய்தால் அவன் செய்த குற்றத்தினுடைய வருக்கம், அளவு, காலம் என்பவற்றை நன்முக வரையறுத்துக்கொண்டு, அவைகளுக்கு ஏற்றபடி தண்டஞ் செய்கிறுர்கள்: சிற்றறிவுடையோராகிய மனுஷரும் இப்படிச் செய்தால், முற்றறிவுடைய கடவுள் அவரவர் செய்த பாவங்கள் எவ்வருக்கத்தின? எவ்வளவின? எததுணைக்காலத்தின? என்று ஆராய்ந்து நியமித்துக்கொண்டு ஏற்றபடி தண்டஞ்செய்தலின்றி, எவ்வகைப்பாவிகளையுஞ் சமமாகவே நித்தியதண்டஞ் செய்து வருத்துவாரா?

ஒருவன் தன்னுடையபிள்ளை குற்றஞ் செய்தால்; அந்தப்பிள்ளையை மேலுஞ் செய்யவிடாமல் நன்னெறியிலே நிறுத்துதற்பொருட்டு மரத்தோடே கட்டிக்கசையினல் அடித்தும், வேறு தண்டங்களைச் செய்துந் திருத்திக்கொள்ளுவன்; அதுவன்றி உள்ளகாலமெல்லாந் தண்டஞ் செய்யமாட்டான். இதுவே இரக்கமான செயல். மனுஷரே இவ்வளவு இரக்கமுடையவராயின், கடவுளானவர் தமது பிள்ளைகளாகிய ஆன்மாக்களை இரக்கஞ் சிறிதுமின்றி நித்தியதண்டஞ் செய்வாரா?

நரகத்திலே இருக்கிறவர்கள் சிலர் இடைவிடாமல் யேசுவைக்கூப்பிட்டு "எங்களை இரட்சியும்" என்று இரங்கி மிகுந்த விசுவாசம் வைத்தால், அவர்களை இரட்சிப்பாரா? இரட்சியாரா? இரட்சிப்பாராயின், நித்தியநரகம் இல்லையாகும்: இரட்சியாராயின் அவர் சர்வசீவதயாபரர் ஆகார்: விசுவாசம் முத்திபயக்கும் என்பதும் பொய்யாம்.

இன்னும் ஒருவன் தான் செய்த பாவத்திறைலே நித்தியமும் நரகத்திலே வேதனைப்படுவன் என்றுல், தான் செ

ய்த புண்ணியங்களின் பயனை இழந்துவிடுவான் என்று சொல்லல் வேண்டும்.

ஒருவன் தான் செய்த பாவத்துக்காகத் தப்பாமலே துக்கத்தை அனுபவிப்பது நீதியாயின், தான் செய்த புண்ணியத்துக்காகவுந் தப்பாமற் சுகத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமேயன்றி அதை அனுபவியாதொழிதல் நீதியா? அது நீதியாயின், அவன் செய்த பாவத்துக்காகத் துக்கம் அனுபவித்தலும் வேண்டாமே!

எப்பொழுதும் புண்ணியஞ் செய்தலே மனுஷருக்குக் கடனாதலினாலே புண்ணியஞ் செய்தவர்கள் சுகத்தை அனுபவித்தல் வேண்டாம் என்றும், பாவஞ் செய்தல் கடவுளுக்கு விரோதமாதலினாலே பாவிகள் நித்திய நரகத்தை அடைதல் நீதி என்றுஞ் சொல்லுவீராகில், அது கூடாது: மனுஷர் செய்யும் புண்ணியங்கள் எல்லாவற்றையுங் கடன் என்றதினாலே அப்புண்ணியங்களினால் வரும்பயன் ஒன்றுமில்லை என்பதாயிற்று: ஆகவே, எவ்வகைப்பட்ட புண்ணியஞ் செய்தாலும் ஒருவரும் முத்தியடைதல் கூடாதே!

அங்ஙனமாகில், ஒருவரும் ஒருகாலும் மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே யாதொரு நல்வினையையேனுஞ் செய்யவேண்டியதில்லை; ஆதலாற் செய்த பாவத்துக்காகப் பச்சாத்தாபப்படுதலுங், கிறிஸ்துவை விசுவசித்தலும், ஸ்நானம் பெறுதலும், நற்கருணை கொள்ளலும், முழங்காலில் நின்று கையேந்தி அண்ணாந்து கண்மூடிக் கிறிஸ்துவைப் பிரார்த்தித்தலும், அவருடைய கற்பனையைக் கைக்கொள்ளுதலும், விவிலியநூலைப் பிரசாரித்தலும் ஆகிய புண்ணியங்களுள் ஒன்றேனும் நீங்கள் செய்யவேண்டியதில்லையே! சகலருஞ் சுகமாயிருந்து முத்திபெறலாமே!

முத்தி பெறுதற்கு இப்புண்ணியங்கள் வேண்டும் என்றால்; மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே செய்யப்படு

கின்ற இந்தப்புண்ணியங்களினாலே அந்தமுத்திையைப் பெறலாம் என்பது கொள்ளப்படுதலாற், புண்ணியங்களினாலே பயனில்லை என்று சொல்லுதல் கூடாது.

லூக். கச: கங, கச. "நீ விருந்து பண்ணும்போது ஏழைகளையும் ஊனரையுஞ் சப்பாணிகளையுங் குருடரையும் அழைப்பாயாக. அப்பொழுது நீ பாக்கியவானாயிருப்பாய்; அவர்கள் உனக்குப் பதில் செய்யமாட்டார்கள்; நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலில் உனக்குப் பதில் செய்யப்படும் என்றார்."

மத். சு: ங, ச. "நீயோ தர்மஞ் செய்யும்போது, உன் தர்மம் அந்தரங்கமாயிருப்பதற்கு உன் வலதுகை செய்கிறதை உன் இடதுகை அறியாதிருக்கக்கடவது.—அப்பொழுது அந்தரங்கத்திற் பார்க்கிற உன்பிதா தாமே உனக்கு வெளியரங்கமாய்ப் பலனளிப்பார்."

இப்படியே நும் விவிலியநூல் புண்ணியங்களினாலே பலனுண்டாதல் நிச்சயம் என்று பேச, நீர் புண்ணியங்களெல்லாங் கடன் என்று கூறுவது ஒக்குமா?

மேலும் மனுடர் செய்யும் பாவங்கள் மனுடருக்கே துக்கந்தருமாதலால் அவை மனுடருக்கு விரோதம் என்று சொல்லுவதே தகுதி: அதுவன்றி, அவைகளாற் கடவுளுக்கு ஒரு கேடும் வருவதில்லை; ஆதலால் அவைகள் கடவுளுக்கு விரோதம் என்று சொல்லுவது சிறிதும் பொருந்தாதே!

ஆதலால் ஒருவன் புண்ணியபாவங்கள் இரண்டையுஞ் சமமாகவேனும் ஒன்றிலொன்று அதிகமாகவேனுஞ் செய்திருந்தால், அவற்றால் வருந் துக்கசுகங்களையும் அவனே அனுபவித்தல்வேண்டும்; அதுவன்றி, ஒன்றைவிட்டு ஒன்றை அநுபவிப்பான் என்பது சிறிதும் நீதியன்றாம்.

ஆதலாலே பலபுண்ணியங்களைச் செய்தவனும் ஒரு பாவத்தைச் செய்ததினாலே மீளாத நரகத்திலே புகுந்து நித்தியமுந் துக்கமடைவான் என்றது சிறிதும் பொருந்தாது.

மேலும் நீங்கள் சொல்லுகிற நரகமானது இடையிலே உண்டாக்கப்பட்டது. ஆதலானும், அகண்டிதமாகிய ஒரு இடமென்று சொல்லப்படுதலானும், அக்கினி கெந்தகம் புழு முதலிய அநித்தமாகிய பொருள்களை உடையதாதலானும், அதில் இருப்பவர்கள் சரீரிகளாதலாதலானும், "காணப்பட்டவை அழியும்" என்று நும் விவிலியநூலே கூறலானும் அது எக்காலஞ் செல்லினும் அழியுமேயன்றி நித்தியமும் இருத்தல் கூடாதே!

ஆதலாற் பாவிகள் நரகத்திலே நித்தியவேதனை அடைவார் என்பது எவ்வாற்றானும் பொருந்தாது.

இங்ஙனமே நிரய விசார நிரூபணத்தினாற் கதிலக்ஷணக் குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

முத்தி.

கிறிஸ்துமதஸ்தர்களே!

தம்மை விசுவசித்தவர்கள் முத்தியிலே இருந்து நித்தியகாலமும் பேரின்பத்தை அனுபவிப்பார்கள் என்கிறீர்கள்!

நரகத்திலிருப்பவர்கள் தாந்தாஞ் செய்த தீவினையின் அளவாகவே துக்கம் அனுபவிப்பது போல, முத்தியிலிருப்பவர்களுந் தாந்தாம் தமது மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே செய்த நல்வினைக்குத் தக்க அளவாகச் சுகம் அனுபவிப்பார்கள் என்பதன்றிச் சகலரும் ஓரே சமமாக நித்திய சுகத்தை அனுபவிப்பார்கள் என்பது பொருந்தாது.

அன்றியும் ஆன்மாக்கள் சரீரத்துடனே முத்தியில் இருப்பார்கள் என்கிறீர்கள்!

இவ்வுலகத்திலே ஆன்மாக்கள் தமது இயற்கையாகிய அறிவுந் தொழிலும் என்கின்ற சைதன்னியத்தின் விளக்கத்திற்கு ஓர்தடை இருத்தலாற்றான், அத்தடையைச் சிறிது தீர்த்துச் சைதன்னியத்தைச் சிறிது விளக்கும்பொருட்டு இறைவனாலே கருவியாகக் கொடுக்கப்பட்ட சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

தாந் தாமாயிருப்பதே சுகம் எனப்படுமன்றித் தம்மின் வேறாகிய சரீரத்தோடிருப்பது சுகம் எனப்படாது. துக்கமெனவே படும்: ஆதலாற் சரீரம் முதலியவற்றை நீங்கி, இயற்கையாகிய சைதன்னியம் உள்ளபடி விளங்கப் பெற்றிருத்தலே நித்திய பரமசுகமாகிய முத்தியாம்.

ஆகவே அங்ஙனம் இயற்கைச் சைதன்னிய விளக்கம் இன்மையாலே, செயற்கையாகிய சரீரத்துடனே கூடி நித்திய துக்கிகளாய் இருப்பவரை, நித்திய பரம சுகமுடையர் என்று நீங்கள் கூறுவது சற்றும் பொருந்தாது.

மேலும் நீங்கள் கூறும் முத்தியானது சரீரிகள் இருக்கும் இடமாதலானும், இடையிலே உண்டாக்கப்பட்டதாதலானுஞ், "சமமாகிய நீளமும் அகலமும் உடைய சதுட்கோணமாய்ச், சூரிய காந்தமணியாற் செய்யப்பட்ட மதிலையுடையதாய்ச், சுத்தப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட பட்டணமாய், மதில்களின் பித்திமூலங்கள் பன்னிரண்டும் சூரியகாந்தம், நீலம், தாம்பிரமணி, மரகதம், வைடூரியம், சோணரத்தினம், சந்திரகாந்தம், கோமேதம், பதுமராகம், இலசுநீயம், பேரோசம், மடீஷ்மணி என்னும் பன்னிரண்டு இரத்தினங்களாலுஞ் செய்யப் பெற்றதாய்ப், பன்னிரண்டு முத்துக்களாற் செய்யப்பட்ட பன்னிரண்டு வாயில்களை உடையதாய்ச், சுத்தப் பொன்னாற் புனையப்பட்ட பளிங்கு நிறமான வீதிகளை உடையதாய்ப், பராபரனும் ஆட்டுக்குட்டியாகிய யேசுவும் இருக்கிற சிங்காசனத்திலிருந்து புறப்பட்டுவருகிற பளிங்குபோலத் தெளிந்த நீருள்ள யாறும், பன்னிர

ண்டுவிதமான கனிகளைச் சுமந்து மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு கனியைக் கொடுக்கிற அமிர்த விருக்ஷமும் உடையதாய்த் தேவனுடைய நாமசின்னத்தை நெற்றியிலே அணிந்து அவனை வழிபடுகின்ற சேவகர்கள் இருக்கப்பெற்றதாய்த், தரும புரம் என்னும் பெயருடையதாய் இருப்பதே மூத்தி" என்று விவிலியநூலிற் சொல்லப்பட்டபடியே அந்த மூத்தி ஒரு கண்டித புவனமாய் இருத்தலானும், "வானலோகமும் அழிந்துபோம்" என்று கூறப்பட்டமையாலும் அந்த மூத்தி எக்காலஞ் செல்லினும் அழியுமேயன்றி நித்தியமாகாது.

இப்படியிருக்க, அந்த மூத்தியில் இருப்பவர்கள் நித்திபசுகம் பெறுவர் என்று நீங்கள் சொல்லுவது பொருந்துமா?

மேலும் அந்தக் கடவுள் ஆதாம் என்பவனைப் பரிசுத்தனாகப் படைக்க இடையிலே அவனை அசுத்தமான பாவம பிடித்தமையினால், அந்த மூத்தியிலே இருக்கிற சுத்தரையும் இடையிலே பாவம் பிடிக்கும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

அந்த மோக்ஷவாசிகளில் அநேகரைப் பாவந் தொடர்ந்ததினாலே பிசாசுகளாய்விட்டார்கள் என்று நும் விவிலியநூலுங் கூறுகின்றது.

அங்ஙனம் அவர்களைப் பாவம் பிடிக்கவே அவர்களுடைய சுக அனுபவம் எல்லாம் ஒழிந்து துக்கம் உண்டாகும்.

ஆதலால் அவர்கள் நித்தியகாலமும் பேரின்பத்தை அனுபவிப்பார்கள் என்றது எவ்வாற்றானும் பொருந்தா[illegible]

இங்ஙனமே மூத்தி விசார நிரூபணத்தினாற் க[illegible]ணக் குறைவுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

கதிப்பிரகரணம் முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௮	௧௫	மாவது.	மாவது
,,	௨௫	கிரய	கிரக
௯	௨௭	மதாக்	மாத்ாக்
௧௬	௨௮	பவிக்	பவிப்பிக்
௧௭	௨	கும்.	கும்
,,	௬	லன்மே	வின்மே
௧௯	௧௫	சைவம்சித்த	சைவசித்த
௨௦	௧௯	தேவாக்	தேவ்வாக்
,,	௨௬	மயயி	மயி
௨௧	௭	கிரசி	கிரகி
௨௪	௨௨	சுந்திர	தந்திர
௨௬	௨௭	விகே	விவேக
௨௮	௭	தாபித்	தபித்
௩௧	௨௨	யபோ	ய்ப்போ
௩௭	௧௦	குமரா	குமார
௩௯	௭	லுமே	லும்
௪௬	௧௨	பீரே	பிரே
௪௮	௫	நிரு	நிரூ
௫௫	௨௮	வற்றையிஞ்	வற்றையுஞ்
௫௭	௨௫	ஊளர்	உளர்
௬௬	௮	அவனை	அவர்களை
௬௯	௨௬	சாரித்	சரித்